

ΗΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

ΣΤΗΚΕΤΕ ΚΑΙ ΚΡΑΤΕΙΤΕ ΤΑΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ... (Β' ΘΕΣΣΑΛ. Β' 15)

« Οὐκ ἀρνησόμεθα σε ...

Ψίλη Ὁρθοδοξία... »

ΔΙΗΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΜΑΪΟΣ-ΙΟΥΝΙΟΣ 1999 ΕΤΟΣ 496 ΔΡ. ΦΥΛΛΟΥ 898 - ΑΘΗΝΑΙ (Τ.Κ. 106 82) ΟΔΟΣ ΚΑΝΙΠΤΟΣ 32 (Γ' ὄροφος)

ΟΣΟΙ ΠΟΛΕΜΟΥΝ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΠΟΛΕΜΟΥΝ ΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟ

Τοῦ Σεβ/του Ἀχαΐας κ. ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ

Στίς μέρες μας, τίς ἔσχατες αὐτές μέρες πού ζοῦμε, παρατηρεῖται τό περίεργο φαινόμενο Χριστιανοί, ὑποτίθεται Ὁρθόδοξοι καί πιστά τῆς Ἐκκλησίας τέκνα, νά πολεμοῦν τήν Ἐκκλησία καί μάλιστα ἐν ὀνόματι τῆς Ὁρθοδοξίας! Οἱ ἄνθρωποι αὐτοί, πιστεύουν ὅτι προσφέρουν ἔργον ὑπέρ τῆς Ὁρθοδοξίας. Ὅποια πλάνη!

Ὁ διάβολος ἀπ' τή δημιουργία τοῦ κόσμου ἔχει ὡς ἔργο του τό πῶς θά παραπλανήσῃ τόν ἄνθρωπο, παρασύροντάς τον μαζί του στήν ἀπώλεια. Τό πρῶτο σχέδιο τό ὁποῖον θέτει σ' ἐφαρμογή γιά τήν ἐπιτυχία τοῦ ἔργου του εἶναι νά τόν πείσει ὅτι δέν ὑπάρχει Θεός. Ἄν σ' αὐτό ἀποτύχει, θέτει τότε σ' ἐφαρμογή ἕνα ἄλλο ἐπιτελικό του σχέδιο. Σύμφωνα μ' αὐτό λέει στόν ἄνθρωπο, ὅτι ναί μέν ὑπάρχει Θεός, ἀλλά δέν εἶναι ἔτσι ὅπως ὁ Θεός ἀποκαλύφθηκε στούς ἀνθρώπους, εἶναι ὅπως αὐτός τοῦ ἀποκαλύπτει. Δηλ. προσπαθεῖ νά νοθεύσῃ τή θεία Ἀποκάλυψη, πράγμα τό ὁποῖο γεννᾷ τίς διά-

φορες πλάνες καί αἵρέσεις. Καί τίς πλάνες καί αἵρέσεις ἀντιπαραθέτει πρὸς τήν ὀρθή πίστη. Ἔτσι ἔχουμε τόν πόλεμο τῶν αἵρετικῶν ἐνάντια στήν Ὁρθοδοξία.

Οἱ πλάνες καί οἱ αἵρέσεις, δέν ἐπηρεάζουν μόνον ὅσους εἶναι μακριά ἀπό τήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία. Καμμιά φορά ἐπηρεάζουν καί πολλούς Ὁρθοδόξους, οἱ ὁποῖοι ἐκλαμβάνουν πλάνες αἵρετικῶν ὡς Ὁρθόδοξη διδασκαλία καί προσπαθοῦν μάλιστα μέ «Ζῆλον οὐ κατ' ἐπίγνωσιν» νά τίς ἐπιβάλουν στήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία.

Ἡ προσπάθειά τους αὐτή ξεφεύγει ἀπό τά πλαίσια τῆς Ὁρθοδοξίας· ἄλλωστε, ὅλες σχεδόν οἱ κακοδοξίες καί αἵρέσεις ἔτσι ξεκίνησαν. Ἀπό ζῆλο γιά τήν ἀλήθεια τῆς πίστεως καί κατήντησαν σέ μία ἀνελέητη πολεμική κατά τῆς Ἐκκλησίας.

Εἶναι πλάνη κακοδοξία καί αἵρεση ἡ ἀντίληψη πού καλλιεργεῖται ἀπό πολλούς πιστούς, καί μά-

λιστα ένίστε καί κληρικούς δυστυχώς, πώς όλοι όσοι άκολουθοϋν τό παλαιό ήμερολόγιο, άσχετα άν ανήκουν στην Όρθόδοξη Έκκλησία ή σε παρασυναγωγές καθηρημένων πρώην κληρικών, τό ίδιο είμαστε! Δίδουν μάλιστα την γραμμή νά έκκλησιάζονται οί πιστοί σ' άλλους τούς ναούς πού ανήκουν σε καθηρημένους ή σχισματικούς. Ή ακόμα καί συλλειτουργοϋν μέ σχισματικούς κληρικούς, καθηρημένους ή άνιέρους. Καί μάλιστα, καυχώνται γιά την άσέβειά τους αυτή.

Είναι πλάνη κακοδοξία καί αίρεση τό νά θέτουν οί πιστοί τούς έαυτούς τους πάνω από τούς Έπισκόπους καί μάλιστα τίς Συνόδους των, όπου λαλεί τό Πνεϋμα τό Άγιο.

Ό Θεός έμπιστεύθηκε την εϋθύνη καί την διοίκηση της έκκλησίας Του στους Άποστόλους, οί όποιοι μάλιστα συνήρχοντο σε Συνόδους καί έλυαν τά γενικώτερα ζητήματα της Έκκλησίας. Σ' αυτούς είπεν ό Κύριος «ό άκούων υμών, έμοϋ άκούει καί ό άθετών υμάς έμέ άθετεί» (Λουκ. 16).

Δέν τό είπε οϋτε σε λαϊκούς, οϋτε σε ιερείς, οϋτε σε διακόνους. Πολύ περισσότερο δέν τό είπε σε έκδότες διαφόρων έντύπων!

Οί Άπόστολοι, πού τότε ήσαν σχεδόν όλοι τους νέοι άνθρωποι, την έξουσία τους αυτή, την δοσμένη από τόν Θεό μετεβίβασον στους διαδόχους τους, τούς πρώτους Έπισκόπους της Έκκλησίας, όπως ήταν π.χ. ό νεαρός Τιμόθεος πού ό Άπόστολος των Έθνών Παϋλος έχειροτόνησε Έπίσκοπο στην Έφεσο καί πρός τόν όποίο ό ίδιος γράφει «Μηδείς σου της νεότητος καταφρονείτω» (Α' Τιμ. Δ' 12).

Οί πρώτοι αυτοί Έπίσκοποι μετεβίβασον την έξουσία αυτή στους έπομένους, στους μεγάλους Πατέρες της Έκκλησίας μας, τούς πολύφωτους άστέρες, εκείνοι στους έπομένους, μέχρι τούς Έπισκόπους της δικής μας γενεάς.

Μέ ποίο δικαίωμα πιστοί, ή άτυχώς ένίστε καί κληρικοί, τολμοϋν νά άμφισβητοϋν την αλήθεια της πίστεώς μας αυτής καί την πολεμοϋν γιά νά επιβάλλουν τίς δικές τους άπόψεις, τίς κακόδοξες θέσεις τους; Πώς τολμοϋν νά πολεμοϋν μέ τόν τρόπο αυτό την ίδια την Όρθόδοξη Έκκλησία; Καί νομίζουν ότι προσφέρουν θετικό έργο υπέρ της Έκκλησίας! Ή, της άφελείας των.

Τό χειρότερο όμως όλων είναι ότι πολλές φορές ή άνιέρη αυτή πολεμική γνησιών Όρθοδόξων Χριστιανών δέν όφείλεται σε άγνοια ή άφέλεια. Όφείλεται σε ύπολογισμούς καί συμφέροντα καί σκοπιμότητες. Κι αυτό είναι τό τραγικό γι' αυτούς. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι όσοι έπολέμησαν τόν Καταστατικό Χάρτη της Έκκλη-

σίας μας, πού ήταν κατά τό μέγιστο μέρος του πιστή αντίγραφη των Έρών Κανόνων. Οί Έεροί Κανόνες όμως τούς ήταν άνεπιθύμητοι! Καί ένοχλητικοί! Καί έμπόδιο στά σχέδιά τους.

Έτσι έπολέμησαν τόν Καταστατικό Χάρτη ώρισμένοι καθηρημένοι από τό 1995 πρώην κληρικοί γιατί είδαν ότι μέ την έφαρμογή των Έρών Κανόνων πού έμπεριείχε ό Καταστατικός χάρτης, έκλεινε όριστικά ό δρόμος γιά έπιστροφή τους στην Έκκλησία μας ως κληρικών. Κι έπρεπε νά κλείση όριστικά αυτή ή ιστορία μ' αυτούς τους ανθρώπους, έπειδή άπεδείχθησαν άνάξιοι νά ποιμένουν ψυχές ανθρώπων. Δέν έκλεισε όμως ό δρόμος της μετανοίας των. Ποιός δέν θέλει την σωτηρία τους. Εάν ποτέ μετανοήσουν (καί προσευχόμαστε γι' αυτό) ό δρόμος είναι άνοικτός. Θά γίνουν εϋπρόσδεκτοι καί θά παραμείνουν στην τάξη των Μοναχών πού ή Έκκλησία τούς τοποθέτησε.

Άλλά γιά ποιά μετάνοια μποροϋν νά μιλάνε οί άνθρωποι αυτοί, όταν σχηματίζουν ψευδοσυνόδους, χειροτονοϋν καθηρημένοι όντες ψευδοκληρικούς καί παριστάνουν τούς πραγματικούς κληρικούς;

Άλλο παράδειγμα. Έπολέμησε τόν Καταστατικό Χάρτη, Καθηγούμενος γνωστής Έρας Μονής της Άττικής. Γιατί όλα αυτά; Όχι μόνο γιά νά έξαπλωθει σ' όλες τίς Έπισκοπές, αλλά καί γιά νά άποκτήσει την πολυπόθητη μίτρα. Είδε κ' αυτός τόν Καταστατικό Χάρτη Έμπόδιο, ή μάλλον τόν χρησιμοποίησε ως πρόσχημα γιά νά επιβάλει την κυριαρχία του στην Έκκλησία. Χρησιμοποίησε όλα τά μέσα γιά νά πλήξει την Έκκλησία μας. Καί τί έπέτυχε; Την άπόσχιση καί την καθαίρεσή του!

Τό ίδιο καί ώρισμένοι άλλοι, μερικοί άπ' τούς όποιους παραμένουν μέσα στον χώρο της Έκκλησίας μας. Κίνητρό τους ή ματαιοδοξία νά επιτύχουν πάση θυσία τό έπισκοπικό αξίωμα!

Ζει Κύριος όμως! Ό Θεός προστατεύει την Έκκλησία Του καί δέν θά την άφήσει βορά σε άσυνειδήτους, καιροσκόπους, ύβριστές καί άδίστακτους διαστρεβλωτές της αλήθειας.

Ένα πράγμα δέν πρέπει ποτέ νά λησμονοϋν όσοι ύψώνουν τό άνάστημά τους καί τά βάζουν μέ την Έκκλησία. Όσοι πολεμοϋν την Έκκλησία, πολεμοϋν τόν Χριστό. Γιατί ό Χριστός είναι κεφαλή της Έκκλησίας. Τά μέλη της Έκκλησίας είναι μέλη του σώματος του Χριστού.

Καί είναι «φοβερόν τό έμπεσείν εις χείρας Θεού ζώντος»! Καί όσοι πολεμοϋν την Έκκλησία θά πέσουν στά χέρια του Θεού!

† Ό Άχαίος ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

Η ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΗ

του Γεωργ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ

Ἡ ἐξομολόγηση εἶναι ἓνα ἀπό τά μυστήρια πού βοηθοῦν τόν ἄνθρωπο γιά τήν σωτηρία τῆς ψυχῆς του. Ἀφετηρία ἔχει τήν μετάνοια τοῦ ἀνθρώπου κατόπιν γίνεται ἡ ἐξαγόρευση τῶν ἁμαρτιῶν ἀπό τόν πιστό ἐν συνεχείᾳ δίδονται οἱ συμβουλές ἀπό τόν πνευματικό ὑπό τήν ἔννοια τοῦ πνευματικοῦ ἱατροῦ καί ὄχι τοῦ εἰσαγγελέως καί τέλος τό θετικό ἀποτέλεσμα τῆς ἐξομολόγησης εἶναι ἡ θεραπεία τοῦ ἀνθρώπου καί ἡ παροχή χαρισμάτων τοῦ Ἁγίου Πνεύματος στόν ἤδη θεραπευμένο ἄνθρωπο. Ὑπάρχει μία καταπληκτική ὁμοιότης μεταξύ ἱατρικῆς ἐπιστήμης καί θεραπείας ψυχῆς. Ὁ κάθε ἄνθρωπος ὡς τέκνο τοῦ Ἀδάμ γεννιέται μέ ἀρρωστημένη ψυχή. Προορισμός μας ἐδῶ στήν γῆ εἶναι νά θεραπεύσουμε τήν ψυχή μας καί νά τήν ἐπαναφέρουμε στήν κατάσταση πού ἦταν οἱ πρωτόπλαστοι. Γιά νά τό πετύχουμε αὐτό τό πράγμα ἀπαιτοῦνται τρία πράγματα. Πρῶτον ὁ θεραπευτής ἱατρός, δεύτερον τά φάρμακα καί τρίτον ἡ δική μας διάθεση νά θεραπεύσουμε τήν δική μας ψυχή. Ὅπως ὅταν ἀρρωσταίνουμε στό σῶμα μας ψάχνουμε νά βροῦμε τόν καταλληλότερο ἱατρό γιά τήν θεραπεία, τό ἴδιο ὑποχρεωνόμαστε νά κάνουμε καί γιά τήν θεραπεία τῆς ψυχῆς μας. Πρέπει νά βροῦμε τόν καταλληλότερο ἱατρό τῆς ψυχῆς. Καί εἶναι μέν γεγονός, ὅτι ὅλοι οἱ πνευματικοί δίνουν ἄφεση ἁμαρτιῶν, δέν εἶναι ὅμως ὅλοι ἱκανοί νά θεραπεύσουν, τήν ἀσθένεια τῆς ψυχῆς. Ἰκανός ἱατρός γιά τήν θεραπεία τῆς ψυχῆς εἶναι ὁ πνευματικός ἐκεῖνος πού ὁ ἴδιος προηγουμένως κάτω ἀπό τήν καθοδήγηση πνευματικοῦ πατέρα θεράπευσε ἐπιτυχῶς τήν δική του ψυχή, αὐτός ὁ πνευματικός εἶναι σέ θέση νά ὁδηγήσει καί ἐμᾶς ἀπλανῶς στήν δική μας σωτηρία. Σήμερα δυστυχῶς παρατηρεῖται τό φαινόμενο νά γίνονται πνευματικοί ἄνθρωποι ἐπειδή ἔτυχε νά χειροτονηθοῦν ἱερεῖς χωρίς κανένα ἄλλο ἰδιαίτερο προ-

σόν καί κατά τοῦτο ἀληθεύει τό ὄραμα τοῦ Μ. Ἀντωνίου, πού εἶδε στούς ἐσχάτους καιρούς νά λειτουργοῦν στά θυσιαστήρια ἡμίονοι (μουλάρια). Οἱ ἡμίονοι ὡς διασταύρωση ἀλόγων καί ὄνων ἔχουν τήν ιδιότητα νά μήν τεκνογονοῦν. Μέ τό ὄραμα αὐτό φανερώνονται οἱ ἱερεῖς οἱ ὁποῖοι παρομοιάζονται μέ ἡμίονους, εἶναι αὐτοί πού δέν μποροῦν ν' ἀποκτήσουν πνευματικά τέκνα, οἱ ὁποῖοι δέν ἀναγεννοῦν ἐν Χριστῷ τοὺς πιστούς γιά ν' ἀποκτήσουν πνευματικά τέκνα. Βέβαια καί αὕτη ἡ ἔννοια τῶν πνευματικῶν τέκνων ἔχει ἀλλοιωθεῖ διότι πνευματικό τέκνο δέν εἶναι αὐτό πού πρόσκειται σέ κάποιον ἱερέα ἢ γέροντα γιά νά κομπάζει ὁ γέροντας ὅτι ἔχει χιλιάδες πνευματικά τέκνα τά ὁποῖα ποτέ δέν ἔχει ἀναγεννήσει ἐν Χριστῷ ἀφοῦ ὁ ἴδιος προηγουμένως δέν ἔχει ἀναγεννηθεῖ ὅπως ἤθελε ἡ παράδοση τῆς Ἐκκλησίας μας. Γι' αὐτό ἡ ὑπακοή τῶν πιστῶν σέ πνευματικούς πού ἤδη δέν ἔχουν ἀναγεννηθεῖ ἐν Χριστῷ εἶναι ἀμφίβολο ἂν ὁδηγεῖ στήν σωτηρία ἢ στήν ἀπώλεια. Βέβαια πολλοί θά ποῦν καλά εἶναι ὅλα αὐτά, ἀλλά πού θά βροῦμε τέτοιους πνευματικούς πού ἔχουν θεραπεύσει τό πεπτωκός μέρος τῆς ψυχῆς τους. Βέβαια αὐτό εἶναι ἓνα πρόβλημα ἰδιαίτερα δύσκολο ἀλλά εἶναι ἄλλο θέμα νά τρέξουμε ἀδιάφορα στόν ὁποιοδήποτε ρασοφόρο πού παριστάνει τόν πνευματικό καί ἄλλο τό νά μᾶς ἀπασχολεῖ τό ζήτημα ἔντονα καί νά κάνουμε ζήτημα προσευχῆς νά ὁδηγήσει ὁ Θεός τά βήματά μας σ' ἓνα διακριτικό πραγματικό γέροντα. Καί ὅταν λέμε διακριτικό γέροντα ἐπειδή καί οἱ λέξεις ἔχουν χάσει τή σημασία τους, δέν ἐννοοῦμε φυσικά τήν ἱκανότητα ἢ τήν εὐφυΐα πού νά μᾶς δίδει τίς πρέπουσες ἀπαντήσεις στά προβλήματά μας καί νά μᾶς ἱκανοποιοῦν. Οἱ ἅγιοι Πατέρες ὅταν μιᾶνε γιά διάκριση ἐννοοῦν τό χάρισμα πού ἔχει ὁ πνευματικός νά διακρίνει πότε μία ἐνέργεια

είναι ἐκ Θεοῦ καί ποτε εἶναι ἐκ τοῦ διαβόλου. π.χ. παρουσιάζεται σ' ἓνα ἄτομο μ' ἓνα ὄραμα ὁ Χριστός ἢ ἡ Παναγία. Ἐπειδή ὑπάρχει ὁ κίνδυνος τό ὄραμα αὐτό νά μήν εἶναι ἀληθινό ἀλλά νά προέρχεται ἀπό τόν διάβολο γιά νά πλανήσῃ τόν ἄνθρωπο, ὁ πνευματικός μέ βάση τήν δική του ἐμπειρία πρέπει νά εἶναι σέ θέση ἀπλάνως νά διακρίνει τήν ἐνέργεια αὐτή ἂν εἶναι ἐκ τοῦ Θεοῦ ἢ τοῦ διαβόλου καί αὐτή τήν ἱκανότητα τήν ἔχει ὁ πνευματικός ἂν ἔχει ἀποκτήσῃ τήν ἐμπειρία τοῦ φωτισμοῦ ἢ τῆς θεώσεως. Πιστεύουμε πώς τέτοιοι ἄνθρωποι μέ θεῖες ἐμπειρίες ἐξακολουθοῦν νά ὑπάρχουν ἀκόμα στόν πλανήτη μας, διότι ὅπως λέει ὁ ἅγιος Ἰουστίνος ἂν ἐκλείψουν οἱ ἄνθρωποι αὐτοί ἐντελῶς μᾶλλον θά κινδυνέψῃ νά ἐκλείψῃ καί ἡ Ὁρθόδοξη. Εἶναι ἐπομένως ἔργο δικό μας γιά νά ψάλουμε σέ κάθε γωνιά τῆς γῆς νά βροῦμε ἓνα τέτοιο γιατρό, ἓνα πνευματικό διακριτικό πού ἀσφαλῶς ὁ ἴδιος δέν διαφημίζει τόν ἑαυτό του καί σ' αὐτόν μόνον μέ ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη, νά ἐναποθέσουμε τήν μέριμνα καί τήν εὐθύνη γιά τήν σωτηρία τῆς ψυχῆς μας. Ἄν γιά τήν θεραπεία μας γιά μιά σωματική ἀσθένεια δέν διστάζουμε νά ταξιδέψουμε σ' ὅλα τά πλάτη καί μήκη τῆς γῆς γιά νά βροῦμε τόν κατάλληλο καί καλύτερο ἰατρό δέν θά πρέπει καί γιά τήν θεραπεία τῆς ψυχῆς μας νά ὑποβληθοῦμε καί σ' ἓνα μεγαλύτερο κόπο; Ὁ δεύτερος συντελεστής γιά τήν θεραπεία μας γιά τίς σημαντικές ἀσθένειες εἶναι τά φάρμακα καί ἡ ἐν γένει θεραπευτική ἀγωγή ἢ ὁποία συνήθως παρέχεται στά νοσοκομεῖα τῆς χώρας καί γιά τήν θεραπεία τῆς ψυχῆς μας ὑπάρχει νοσοκομεῖο πού λέγεται Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία. Τό νοσοκομεῖο αὐτό ἀποτελεῖ ἐγγύηση ὅτι τήν θεραπεία τήν παρέχουν πραγματικοί ἰατροί καί ὄχι κομπογιαννίτες. Ἔτσι λοιπόν καί στήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μόνο κανονικοί ἱερεῖς καί ὄχι καθηρημένα ἄτομα μποροῦν νά παρέχουν τήν ἐνδεδειγμένη θεραπευτική ἀγωγή. Σ' αὐτό τό σημεῖο οἱ ἅγιοι Πατέρες ἀπέδιδαν τεράστια σημασία καί αὐτό τό ζοῦσαν καί οἱ πιστοί. Ἦταν ἀδιανόητο γιά τούς παλαιότερους χριστιανούς νά ἐκκλησιάζονται, νά ἐξομολογοῦνται, νά κοινωνοῦν κ.λ.π. ἀπό ἓναν ἱερέα πού εἶχε καθαιρεθεῖ ἀπό τήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία καί εἶχε ἰδρύσει δική του παρασυναγωγή, ὅπως δυστυχῶς συμβαίνει

καί σήμερα μέ πάρα πολλά ἄτομα γιατί μόνο ἓνας πραγματικός ἰατρός θά δώσει τά σωστά φάρμακα γιά τήν θεραπεία καί γνωρίζει καί τόν τρόπο πού θά τά δώσει. Τέτοια φάρμακα δέν εἶναι μόνο στά ἅγια μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας καί οἱ διάφορες τελετές πού ὅλα αὐτά ἔχουν ἀποκλειστικό θεραπευτικό χαρακτήρα. Εἶναι ἀκόμη καί ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ, τό θεῖον κήρυγμα οἱ συζητήσεις μέ ἀνθρώπους πού διαθέτουν φόβο Θεοῦ ἢ κατάλληλη μελέτη ὀρθοδόξων βιβλίων κ.ἄ. Στά θεραπευτικά μέσα σημασία ἔχει ἡ ἀσκητική ζωή δηλ. ἡ ἄσκησις. Ἐάν ὁ Χριστιανός δέν ἀσκεῖται πνευματικά μέ τήν νηστεία καί τήν ἀγρυπνία καί τήν προσευχή εἶναι πάρα πολύ δύσκολο νά πετύχει τήν θεραπεία τῆς ψυχῆς του καί γιά νά μήν κουράζουμε τούς ἀγαπητούς ἀναγνώστες θά ποῦμε λίγα λόγια καί γιά τόν τρόπο ἐκτέλεσης πού εἶναι ἡ δική μας διάθεση γιά σωτηρία. Σήμερα πολύ φοβᾶμαι ὅτι πάρα πολλοί χριστιανοί πηγαίνουν στήν ἐξομολόγηση ἀπό κάποια συνήθεια χωρίς νά ἔχουμε πάρει προηγουμένως τήν στέρεη ἀπόφαση νά μήν ξαναπράξουμε τά ἴδια ἁμαρτήματα. Ἐάν εἶχαμε συνειδητοποιήσει τό «ἰδοὺ νῦν καιρός εὐπρόσδεκτος, ἰδοὺ νῦν ἡμέρα σωτηρίας» καί εἶχαμε πιστέψῃ ὅτι ἐνδεχομένως ὅτι σήμερα εἶναι ἡ τελευταία ἡμέρα τῆς ζωῆς μας εἶμαι βέβαιος μέ δάκρυα στά μάτια, θά τρέχαμε στόν πνευματικό νά ζητήσουμε ὄχι μόνο τήν ἄφεση τῶν ἁμαρτιῶν ἀλλά καί τήν θεραπεία τῆς ψυχῆς μας. Οἱ προϋποθέσεις πού προανέφερα εἶναι μέ πολύ ἀπλά λόγια ἓνα θέμα πού πρέπει νά μᾶς ἀσχολήσῃ ὅλους μας γιατί ὅλοι μας εἴμαστε ἁμαρτωλοί, ὅλοι μας ἔχουμε ἀνάγκη θεραπείας καί ὑπάρχει γιά τόν καθ' ἓνα μας μία θέση στόν παράδεισο.

Διαβάσετε καί διαδίδετε τά περιοδικά
τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας μας

«ΕΚΚΛΗΣΙΑ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ»

καί

«ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ»

Σ' αὐτά θά ἐνημερωθῇτε γιά τά προβλήματα
καί τούς κινδύνους πού ἀντιμετωπίζει
σήμερα ἡ Ὁρθόδοξη.

Εἶναι χρέος κάθε Ὁρθοδόξου πιστοῦ
ἡ ἐνημέρωση αὐτή.

«Γιά νά θυμοῦνται οἱ παλαιοί καί νά γνωρίζουν οἱ νεώτεροι»

Συνεχίζοντας τήν στήλη τῶν Ἱστορικῶν θεμάτων θά ἀναφερθοῦμε τώρα σέ μία ἡρωϊκή φυσιογνωμία τοῦ Ἱεροῦ μας ἀγώνα. Στόν π. Ἰωάννη Φλωρο, ἑγγαμοῦ ἱερέα ἐν χηρείᾳ μέ πέντε παιδιά, πού παρ' ὅλα ταῦτα δέν δίστασε νά σηκώσει τόν σταυρό τοῦ παλαιοημερολογίτου κληρικοῦ, διωκόμενος καί κακουχούμενος μέ στερήσεις καί θλίψεις πολλές. Ἕνας ἱερομόναχος μπορεῖ πιά εὐκολά νά ἐπιδοθεῖ στόν ὑπέρ τῆς πίστεως ἀγώνα καί νά μή λογαριάζει οὔτε τήν ζωή του ἀκόμη. Ὁ ἑγγαμος ὁμως ἔχει μεγάλη δυσκολία διότι δέν εἶναι μόνος του· ἔχει οἰκογένεια καί γνωρίζει ὅτι τά παιδιά του θά στερηθοῦν, θά κλάψουν, θά δυσανασχετήσουν ἴσως. Γι' αὐτό ὁ ἀγώνας ἐνός ἐγγάμου ἱερέως ὅταν ἀποφασίσει νά ἄρει τό σταυρό τῆς ὁμολογίας ἔχει πιά μεγάλη ἀξία. Δέν εἶναι λοιπόν τυχαῖο τό γεγονός ὅτι αὐτόν τόν λειτουργό ἀξίωσε ὁ Θεός νά ἱεουργεῖ κατὰ τήν ἀγρυπνία ἐκείνη τῆς 14ης Σεπτεμβρίου 1925, ὅποτε ἐμφανίσθηκε στόν οὐρανό τό σημεῖο τοῦ Τιμ. Σταυροῦ. Τό κείμενο πού ἀκολουθεῖ βρίσκεται στίς ἐκδόσεις τῶν «Πατρίων» (Τόμος Δ' σελ. 26-29).

Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Μανιώτης

ΙΕΡΕΥΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΦΛΩΡΟΣ (ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΣ) (1860-1953)

Ο ΑΕΙΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΣ ΤΟΥ ΥΨΙΣΤΟΥ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΕΙΝΗΣ ΝΥΚΤΑΣ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΕΜΦΑΝΙΣΕΩΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

«Τόν ἀγώνα τόν καλόν ἡγώνισμαι, τόν δρόμον τετέλεκα, τήν πίστιν τετήρηκα· λοιπόν ἀπόκειται μοί ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος, ὃν ἀποδώσει μοί Κύριος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὁ δίκαιος κριτής» (Β' Τιμόθ. δ' 7-8).

Ἐγεννήθη εἰς τό χωρίον Πεντιά (Τρίκορφον) τῆς Μεσσηνίας τό ἔτος 1860 ἀπό εὐσεβῆ οἰκογένεια.

Τό 1893 νυμφεύεται τό δέ ἀμέσως ἐπόμενον ἔτος χειροτονεῖται διάκονος καί ἐν συνεχείᾳ πρεσβύτερος ὑπό τοῦ ἐπισκόπου Μεσσηνίας, ὅποτε καί ἀναλαμβάνει νά ἐξυπηρετήσῃ ὡς ἐφημέριος τόν Ναό τοῦ Ἁγίου Νικολάου τοῦ χωρίου του.

Μετά ἀπό ἥσυχον ἑγγαμον βίον 15 ἐτῶν, ἡ πρεσβυτέρα του Ἀγγελικῇ ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ ἐγκαταλείποντας στόν Παπα-Γιάννη καί τήν μητρική στοργή καί προστασία τριῶν κοριτσιῶν καί δύο ἀγοριῶν, ἐκ τῶν ὁποίων τό πρῶτο (κορίτσι) ἦτο 14 ἐτῶν καί τό τελευταῖο ἦτο ἑξὶ μηνῶν (ἀγόρι).

Εὐκολά ἀντιλαμβάνεται κανεῖς τό βαρὺ φορτίο τῶν καθηκόντων τοῦ Παπα-Γιάννη τώρα.

Ὅταν τό 1920 τά παιδιά του πρέπει νά ἔλθουν διά σπουδές στήν Ἀθήνα, τά ἀκολουθεῖ

μέ ἀποτέλεσμα νά μείνῃ χωρίς ἐνορία. Πολλές φορές προσφεύγει στήν ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν διὰ νά τοῦ δοθεῖ μία θέσις νά ἱεουργεῖ ὥστε νά κερδίζει τά πρὸς τό ζῆν. Ἡ παράκλησίς του ὁμως δέν εἰσακούεται.

Περνᾷ ἑξὶ μῆνες μεγάλων στερήσεων. Πάντοτε ὁμως ἐλπίζει εἰς τήν βοήθειαν τοῦ Μεγάλου Θεοῦ πού τόσα χρόνια ὑπηρετεῖ.

Κάποια ἡμέρα ἕνας μοναχὸς ὀνόματι Μόδεστος τόν καλεῖ νά τοῦ λειτουργήσῃ εἰς τό ἐκκλησάκι πού βρισκόταν στήν Αἴγινα.

Καί τότε ἀποδεικνύεται στόν παπα-Γιάννη ὅτι ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ δέν ἐγκαταλείπει ποτέ τοὺς Λειτουργούς Του, πού πιστά καί μέ εὐλάβεια Τόν ὑπηρετοῦν, διότι τό βράδυ ἐκεῖνο πρὶν νά λειτουργήσῃ τόν ἐπισκέπτεται στόν ὕπνον του ἡ Παναγία πού τόν παρηγορεῖ καί τοῦ δείχνει τό γραφικὸ τότε ἐκκλησάκι τοῦ Ἁγίου Ἐλευθερίου στά κάτω Πατήσια, τό ὁποῖον μέλλει νά γίνῃ ἐνορία του δι' ὀλίγα, ὁμως, χρόνια. Μέ ἄλλην δύναμιν ξυπνᾷ τό πρῶτ' καί τελεῖ τήν θείαν Λειτουργίαν ἔχοντας ἀπόλυτη πίστιν εἰς τήν προστασίαν καί βοήθειαν τῆς Παναγίας.

Καί ἰδοὺ τό θεῖον θέλημα. Ὅταν ἐπιστρέφει στό σπίτι του στήν Ἀθήνα εὐρίσκει ἕνα σημείωμα ἀπό τούς ἰδιοκτῆτες τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀγίου Ἐλευθερίου πού τόν καλοῦν νά ἐξυπηρετήσῃ μόνιμα τό μικρό τους ἐκκλησάκι. Ὅσα χρόνια παραμένει λειτουργός ἐκεῖ συγκεντρώνει πιστούς ἀπό ὅλα τά σημεία τῶν Ἀθηνῶν πού τρέχουν νά βροῦν πνευματική παρηγοριά στόν ἄκακο παπα-Γιάννη.

Στόν Ἅγιον Ἐλευθέριον εὐρίσκεται ὁ παπα-Γιάννης ὅταν τό 1924 εἰσάγεται τό νέον ἡμερολόγιον καί ἐκεῖ δίνει τήν ὁμολογίαν Πίστεως εἰς τήν ἁγιασμένην πατερικήν πείρα τόσων αἰώνων λέγων πρῶτος τό ΟΧΙ στούς καινοτόμους καί στρατευθεῖς ἀπό τούς πρώτους στόν δύσκολον ἀλλά ὑπέροχον ἱερόν ἀγώνα ὑπέρ τῶν Πατρῶν Παραδόσεων.

Ἡ στάσις αὐτή τοῦ παπα-Γιάννη, ὡς ἦτο φυσικό, τόν φέρνει ἀντιμέτωπον μέ τήν Ἀρχιεπισκοπήν, ἡ ὁποία καί τόν ἐκδιώκει ἀπό τόν Ἅγιον Ἐλευθέριον.

Νέες περιπλανήσεις ἀρχίζουν διά τόν παπα-Γιάννη. Ἀπό ἐδῶ καί στό ἐξῆς κάθε ἐξωκκλήσι τῆς Ἀττικῆς εὐρίσκει τόν Λειτουργόν του στό πρόσωπον τοῦ Γέροντα. Ἰδιαίτερα τόν εὐχαριστεῖ νά λειτουργεῖ εἰς τόν Ἅγιον Ἰωάννην τόν Θεολόγον στόν Ὑμηττόν καί στήν Ὁμορφοκκλησίαν (τοῦ Βεΐκου) στό Γαλάτσι, πού ἀποτελοῦν καί τά πρῶτα καταφύγια πού ὑποδέχονται τούς Παλαιοημερολογίτες τά πρῶτα ἔτη τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος.

Θαρραλέος στίς διώξεις καί καρτερικός στίς κακοπάθειες ἐμψυχώνει πάντοτε τούς ἀγωνιστάς.

Ὁ Θεός ἐπευλογεῖ τίς θυσίες καί τούς ἀγῶνες του καί διά τοῦτο στόν παπα-Γιάννη ἐπιφυλάσσει τήν μεγίστην τιμήν νά εἶναι ὁ Λειτουργός στόν Ἅγιον Ἰωάννην τόν Θεολόγον ἐκείνη τήν εὐλογημένη νύκτα τῆς 14ης Σεπτεμβρίου τοῦ 1925, πού ἐμφανίσθηκε ὁ Τίμιος Σταυρός.

Μέ ἰδιαίτερη εὐχαρίστησιν, προθυμίαν καί συγκίνησιν θά διηγεῖται ἀργότερα σέ κάθε εὐκαιρία τό θαῦμα πού ἀξιῶθηκε νά ἰδεῖ.

Τό 1934 οἱ Παλαιοημερολογίτες τῆς Μπάλας τόν καλοῦν νά λειτουργήσῃ στόν Τίμιον Πρόδρομον, ἐξωκκλήσι εὐρισκόμενον ἔξω ἀπό τήν Μπάλα. Ἀδίκᾳ συγκεντρώνονται οἱ Χριστιανοί διά νά λειτουργηθοῦν ἐκεῖ, διότι τελικά δέν θά τούς ἐπιτραπεῖ νά τελέσουν Μυστήριον.

Ὁ παπα-Γιάννης συνηθισμένος στίς ἀπαγο-

ρεύσεις καί στούς διωγμούς δέν πτοεῖται ἀλλά οὔτε κἄν σκέπτεται νά στερήσῃ τούς πιστούς τῆς Θείας Λειτουργίας, πού μέ τόση λαχτάρα συγκεντρώθηκαν νά παρακολουθήσουν. Ἀκολουθούμενος πάντοτε ἀπό τούς πιστούς καταβαίνει στό χωριό καί τελεῖ τό Μυστήριον στό ὕπαιθρο, ἐπάνω εἰς μία πέτρα. Ἡ πέτρα αὐτή ἀργότερα θά ἀποτελέσῃ τόν θεμέλιον λίθον, στόν ὁποῖον θά ἀνεγερθεῖ ὁ ὑπάρχων καί σήμερον Ἱερός Ναός τῆς Ἀγίας Τριάδος.

Τακτικός στίς ἀκολουθίες ὁ παπα-Γιάννης δέν παραλείπει ἀκόμη καί στά βαθεῖα γεράματα τήν καθιερωμένη νυκτερινήν ἀκολουθίαν. Μόνο μιά νύκτα χιονισμένη παραβιάζει τήν τακτική του, σκεπτόμενος νά διαβάσῃ λίγο ἀργότερα τήν ἀκολουθίαν του. Ὁ Θεός πού δέν θέλει ὅμως νά διακόψῃ τόσων χρόνων τακτική τόν εἰδοποιεῖ τήν κατάλληλη στιγμή. Ἐντρομος ὁ παπα-Γιάννης ἀκούει φωνή ἀπό τήν μικρή εἰκονίτσα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου πού φέρει πάντοτε μαζί του, νά τοῦ λέγει: «παπα-Γιάννη, ὄρθρου βαθέος» καί ὁ ἀγαθός γέρων σηκώνεται ἀμέσως.

Στόν μέγαν διωγμόν τοῦ 1951, παρά τά γηρατειά του, ἐργάζεται ἐξαντλητικά. Τό σπίτι του στήν Κηφισιά τό ἔχει μεταβάλλει σέ πνευματικό καταφύγιο ὅλων τῶν διωκομένων Γ.Ο.Χ. πού ζητοῦν νά γίνονται τά μυστήριά των στά κρυφά ἀλλά Ὁρθόδοξα.

Ἐνα κτύπημα ἀπό γλίστρημα τόν καθλώνει στό κρεβάτι ἕξι μῆνες πρίν νά ἀποδημήσῃ εἰς Κύριον. Τότε τόν ἐπισκέπτεται καί ὁ ἐπανελθών ἐκ τῆς ἐξορίας του ἀείμνηστος Ἀρχιεπίσκοπος Γ.Ο.Χ. (πρ. Φλωρίνης) κυρός Χρυσόστομος.

Τήν 15ην Δεκεμβρίου 1953, ἑορτήν τοῦ Ἀγίου Ἐλευθερίου, ὁ παπα-Γιάννης ἐκοιμήθη τόν ὕπνον τοῦ Δικαίου. Ἐτάφη εἰς τήν Ἱεράν Μονήν τῆς Ἀγίας Εἰρήνης Χρυσοβαλάντου, ὅπου πολλές φορές εἶχε λειτουργήσῃ.

Λόγον εἰς μνήμην του ἐξεφώνησεν ὁ ἀείμνηστος Εὐάγγελος Τομαράς, πλοίαρχος τότε τοῦ Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ.

Ὑπῆρξε ἕνας ἀφανής καί θαρραλέος ἀγωνιστής ὁ παπα-Γιάννης, τοῦ ὁποίου τό ὄνομα θά παραμείνῃ εἰς τήν Ἱστορίαν τῶν ἀγώνων τοῦ Γ.Ο.Χ., συνδεδεμένον ἐπὶ πλέον καί μέ τό θαῦμα τῆς ἐμφανίσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, διότι ὁ παπα-Γιάννης ὑπῆρξε ὁ ἄξιος Λειτουργός στόν Ἅγιον Ἰωάννην τόν Θεολόγον τήν νύκτα τῆς ἐμφανίσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

Η ΣΥΝΘΗΚΗ ΣΕΝΓΚΕΝ ΚΑΙ ΤΟ ΣΦΡΑΓΙΣΜΑ ΤΟΥ ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟΥ

Υπό Νεκταρίου Ψαρομμάτη, Θεολόγου

Στό Λουξεμβούργο υπάρχει ένα τριώροφο κτίριο της Ε.Ο.Κ., όπως και στις Βρυξέλες. Διευθυντής του είναι ο κύριος αναλυτής και σχολιαστής της Ε.Ο.Κ., ο δόκτωρ Χάνρικ Έλντεμαν, Έβραϊος. Τά δύο κτίρια αυτά στεγάζουν δύο κομπιούτερ τά μεγαλύτερα αυτοπρογραμματιζόμενα στον κόσμο. Τά κομπιούτερ αυτά είναι τό θηρίο της Αποκαλύψεως. Έχουν τήν ικανότητα νά φακελλώσουν ηλεκτρονικά σήμερα πέντε δισεκατομμύρια άνθρωπους. Όπως δήλωσε ο ίδιος χρησιμοποιεί μία τριεξαψήφιο μονάδα γιά νά δώσει έναν αριθμό σέ κάθε άνθρωπο στήν γή ($6+6+6=18$ ψηφία). Η εικόνα του θηρίου είναι ο γραμμωτός κώδικας (BAR CODE), ενώ ο αριθμός του είναι ο αριθμός, ο ατομικός κάθε προϊόντος, ζώου ή ανθρώπου. Η εργασία της αποδόσεως σέ κάθε άνθρωπο στή γή ενός αριθμού άρχισε τό 1976 μ.Χ. Διά μέσου του αριθμού κοινωνικών ασφάλισων, ταυτότητας, διπλώματος οδηγήσεως, πιστοποιητικό γεννήσεως, αριθμού διαβατηρίου ή χρήσεως πιστωτικών καρτών, όλοι οί κάτοικοι των προηγμένων βιομηχανικών κρατών είναι φακελλωμένοι και συνεχώς παρακολουθούνται από τό τέλος του 1979. Η νέα μας ηλεκτρονική ταυτότητα μέ λατινικούς χαρακτήρες είναι τό τελευταίο σκαλοπάτι πρίν από τό χάραγμα στό χέρι ή στό μέτωπο. Τό σφράγισμα θά γίνει μέ ακτίνες λέιζερ. Είναι καρκινογόνο και πομπός ισχύος 1 WATT. Η τεχνολογία σήμερα είναι τέτοια πού ή έκπομπή αυτή μπορεί νά ανιχνευθεί από ένα δορυφόρο, ο οποίος τό 1983 ενετόπιζε από τό διάστημα τον άνθρωπο ή τό αντικείμενο μέ ακρίβεια ± 100 μέτρα¹. Υπάρχει ένα διεθνές δίκτυο του οποίου ο σκοπός είναι νά δημιουργήσει ένα παγκόσμιο σύστημα οικονομικού έλέγχου, πού θά βρίσκεται σέ ιδιωτικά χέρια, ικανό νά κυριαρχήσει στό πολιτικό σύστημα κάθε χώρας, και στήν παγκόσμια οικονομία.

Η πρώτη φάση αυτού του σχεδίου άρχισε τό 1970 μέ μία συνειδητή προσπάθεια νά δοθεί ταυτότητα σέ κάθε προϊόν στό επίπεδο του κατασκευαστή μέ έναν αριθμό πού θά γράφονταν πάνω σ' αυτό. Η δεύτερη φάση άρχισε τό 1983 μέ μία προσπάθεια νά δοθεί ταυτότητα μέ γραμμωτό κώδικα σέ κάθε άνθρωπο. Τόν κύριο ρόλο σ' αυτή τή φάση τον παίζουν οί κυβερνήσεις, οί τράπεζες και οί εταιρείες πιστωτικών καρτών. Η τρίτη προσδιορίζεται από μία προσπάθεια νά προσδιορισθεί, κάθε τί παγκοσμίως είτε κινητό, είτε ακίνητο².

Κατά τον Εὐαγγελιστή Ιωάννη τον Θεολόγο: «εἰ τις προσκυνεῖ τό θηρίο καί τήν εἰκόνα αὐτοῦ, καί λαμβάνει τό χάραγμα ἐπὶ τοῦ μετώπου ἢ ἐπὶ τήν χεῖρα αὐτοῦ, καί αὐτός πίεται ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ κεκρασμένου ἀκράτου ἐν τῷ ποτηρίῳ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ, καί βασανισθῆσεται ἐν πυρί καί θείῳ ἐνώπιον τῶν ἁγίων ἀγγέλων καί ἐνώπιον τοῦ ἀρνίου... καί ὁ καπνός τοῦ βασανισμοῦ αὐτῶν εἰς αἰῶνας αἰῶνων ἀναβαίνει, καί οὐκ ἔχουσιν ἀνάπαυσιν ἡμέρας καί νυκτός»³.

Ἐπειδή πολλοί πιστεύουν ὅτι ἡ λήψη τῶν νέων ηλεκτρονικῶν ταυτοτήτων δέν ἀντιτίθεται σέ καμία εὐαγγελική ἀρχή, γιά νά βοηθήσουμε τοὺς ἀσθενεῖς πιστοὺς λέμε «ὅτι αὐτές καταργοῦν τήν ἐντολή τοῦ Κυρίου, ἡ ὁποία λέει ὅτι δέν πρέπει ἢ ἀριστερά μας νά γνωρίζει τί κάνει ἢ δεξιά μας⁴ γιατί κάθε δοσοληψία, **ἀκόμα καί ἐκεῖνη τῆς ἐλεημοσύνης** θά καταγράφεται στήν παντοκρατορική μνήμη τοῦ θηρίου τῶν Βρυξελῶν. Η λήψη τῆς ηλεκτρονικῆς ταυτότητας, ἡ ὁποία θά λειτουργεῖ καί ὡς ατομικό ποινικό μητρώο ἀκυρώνει τό μυστήριο τῆς ἐξομολογήσεως καί τῆς μετανοίας, ἀφοῦ ὁ πρῶν κλέφτης, φονιάς ἢ φοροδιαφυγὰς ἐξομολογούμενος ἀπαλλάσσεται ἀπό κάθε ἐνοχική ἁμαρτία, ἐνῶ τώρα

1. Μοναχοῦ Παρθενίου Ἀγιορείτου: «Ἀνησυχητικά σημεία τῶν καιρῶν» σελ. 7-9.

2. Ὅπου παραπάνω σελ. 17.

3. Ἀποκ. ιδ' 9-11.

4. Ἱερομονάχου Χριστοδούλου Ἀγιορείτου. «Στή Δύση τῆς ἐλευθερίας» σελ. 58.

ἐπειδὴ οἱ πράξεις τοῦ παρελθόντος **θά τὸν συνοδεύουν σέ ὅλη του τή ζωή**, δέν θά μπορεῖ νά ἀλλάξει ζωὴ γιατί θά εἶναι στιγματισμένος ἰσοβίως. Καί ἐνῶ κατὰ τήν διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ γίνεται χαρά στόν οὐρανό ἀπό τοὺς ἁγίους ἀγγέλους ὅταν μιὰ ψυχὴ μετανοεῖ⁵, ἐμεῖς ἐκουσίως παίρνοντας τήν νέα ἠλεκτρονικὴ ταυτότητα, δέν τοῦ δίνουμε τήν δυνατότητα νά ἀλλάξει ζωή. Ἔτσι ὅμως γελοιοποιεῖται καί ἀκυρώνεται τό ἀπολυτρωτικὸ ἔργο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ πού ἦρθε γιὰ νά καλέσει ὄχι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς σέ μετάνοια⁶, γιατί δέν ἔχουν ἀνάγκη ἱατροῦ οἱ ὑγιεῖς, ἀλλὰ οἱ ἄρρωστοι⁷. Νά γιατί κληρονομοῦν τήν αἰώνια κόλαση ὅσοι προσκυνήσουν τόν ἀριθμό ἢ τήν εἰκόνα ἢ τό χάραγμα τοῦ θηρίου.

Ὅσοι θελήσουν νά ὑπαχθοῦν ἐκουσίως σέ αὐτὴ τήν προσκύνηση ἥδη ἔχουν ἀρχίσει νά δέχονται τίς πέντε ἔσχατες πληγές ἀπὸ τίς ἑπτὰ πού ὁ Θεός μέσω τῶν ἀγγέλων Αὐτοῦ θέλησε νά ἐκφράσει τόν θυμὸ του⁸: «Καί πῆγε ὁ πρῶτος (ἄγγελος) καί ἔχυσε τήν φιάλη του στὴν γῆ καί ἔγινε ἔλκος κακὸ καί πονηρὸ στοὺς ἀνθρώπους (ἐννοεῖ τὸν καρκίνο μέ τίς ποικίλες μορφές του) πού ἔχουν τό χάραγμα τοῦ θηρίου, καί σ' αὐτοὺς πού προσκυνοῦν τήν εἰκόνα του. Καί ὁ δεύτερος ἔχυσε τήν φιάλη του στὴ θάλασσα ...καί κάθε ζωντανὴ ψυχὴ πέθανε στὴ θάλασσα (= μόλυνση τῆς θάλασσας καί θανάτωση ἀπὸ αὐτὴν τῶν ἔμβιων ὄντων της). Καί ὁ τρίτος ἄγγελος ἔχυσε τήν φιάλη αὐτοῦ στοὺς ποταμούς καί στίς πηγές τῶν ὑδάτων καί ἔγινε αἷμα⁹ (= μόλυνση τῶν ποταμῶν καί τῶν πηγῶν τοῦ νεροῦ). Καί ὁ τέταρτος ἄγγελος ἔχυσε τήν φιάλη του στόν ἥλιο καί τοῦ δόθηκε ἐξουσία νά κάψει μέ φωτιά τοὺς ἀνθρώπους (= τρύπα τοῦ ὄζοντος καί φαινόμενο τοῦ θερμοκηπίου). Καί κήκαν οἱ ἄνθρωποι μέ μεγάλο ἔγκλημα, καί βλασφήμησαν τό ὄνομα τοῦ Θεοῦ πού ἔχει ἐξουσία πάνω σ' αὐτές τίς πληγές. Καί δέν μετανόησαν ὥστε νά δώσουν δόξα σ' Αὐτόν. Καί ὁ πέμπτος ἄγγελος ἔχυσε τήν φιάλη αὐτοῦ πάνω στό θρόνο τοῦ θηρίου καί ἔγινε ἡ βασιλεία του γεμάτη ἀπὸ σκοτάδι. Καί

μασσοῦσαν τίς γλῶσσες τοὺς ἀπὸ τὸν πόνο (πού προκαλεῖ ἡ πληγὴ τοῦ AIDS)¹⁰.

Σέ αὐτὰ τὰ πλαίσια ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία θέλοντας νά προστατέψει τὰ μέλη της ἀπὸ αὐτές τίς πληγές δέν μπορεῖ νά ὑπακούσει σέ ὁποιαδήποτε κυβέρνησις πού θά ἐπικροτήσῃ, ὅπως καί ἔγινε τὸν νόμο περί προστασίας τοῦ πολίτη ἀπὸ τὴν ἠλεκτρονικὴ ἐπεξεργασία τῶν δεδομένων προσωπικοῦ χαρακτήρα, ὁ ὁποῖος νόμος (Νόμος 2472/1997) δυστυχῶς ψηφίστηκε καί ἀποτελεῖ ἀναγκαίᾳ προϋπόθεση γιὰ τὴν ἐπικύρωση τῆς Συνθήκης τοῦ Σένγκεν.

«Μέ ἄρθρα (αὐτοῦ τοῦ νόμου), γιὰ νά μᾶς προφυλάξουν ἀπὸ τὴν Συνθήκη ὑπερβαίνουν καί τὰ προβλεπόμενα ἀπὸ τὴν ἴδια συνθήκη. Κι ἐνῶ τὰ ἄρθρα τῆς συνθήκης μιλοῦν γιὰ δεδομένα πού ἀφοροῦν στὴ δῆθεν πάταξη τοῦ ἐγκλήματος, μέ τὸν νόμο τοῦ Μαρτίου 2472/1997 προστίθεται ἐπιπλέον ἡ συλλογὴ καί τῶν εὐαίσθητων δεδομένων, ὅπως ἡ φυλετικὴ καί ἐθνικὴ προέλευση, τὰ πολιτικὰ φρονήματα, οἱ θρησκευτικὲς, οἱ φυλετικὲς καί οἱ φιλοσοφικὲς πεποιθήσεις, ἡ συμμετοχὴ σέ ὀργανώσεις ἢ σέ συνδικαλιστικὰ σωματεῖα, θέματα ὑγείας, κοινωνικῆς πρόνοιας, ἐρωτικῆς προσωπικῆς ζωῆς»¹¹. Ὁ νόμος αὐτός ἐπειδὴ κάνει λόγο στό ἄρθρο 2 ὅτι θά ἐφαρμοστεῖ ὁ ἐνιαῖος κωδικὸς ἀριθμὸς μητρώου ἐπανεργαστοῦν τὸ νόμο 1599/86 τοῦ Μ. Κουτσόγιωργα. Αὐτός ὁ κωδικὸς «θὰ συνοδεύει πλέον τὸν κάθε πολίτη καί θὰ περιλαμβάνει τό δελτίο ταυτότητας, τίς ληξιαρχικὲς του πράξεις, τό ἐκλογικὸ του βιβλιᾶριο, τὸν ἀριθμὸ τοῦ ἐκλογικοῦ καταλόγου, τό διαβατήριό, τό ἀσφαλιστικὸ βιβλιᾶριο, τό φορολογικὸ μητρώο, τὴν ἄδεια ὁδήγησης, τό μητρώο ἀρρένων, τό δημοτολόγιο, τό προξενικὸ μητρώο, καί τὸν προσωπικὸ λογαριασμό τραπεζῆς»¹². Ὁ ἐν λόγω νόμος παραβιάζει τὰ ἐξῆς ἄρθρα τοῦ Συντάγματος:

Ἄρθρο 2 κατὰ τὸ ὁποῖον ὁ σεβασμὸς καί ἡ προστασία τῆς ἀξίας τοῦ ἀνθρώπου ἀποτελοῦν τὴν πρωταρχικὴν ὑποχρέωσιν τῆς Πολιτείας, ἐπειδὴ ὡς προσωπικὰ δεδομένα θεωροῦνται οἱ θρησκευτικὲς, πολιτικὲς, κοινωνικὲς, οἰκονομικὲς, φιλοσοφικὲς, ἐρωτικὲς καί συνδικαλιστικὲς πεποιθήσεις, ὅπως καί ἡ κατάσταση τῆς ὑγείας τοῦ πολίτη.

5. Λουκ. ιε' 10.

6. Ματθ. θ' 13.

7. Ματθ. θ' 12, Μάρκ. β' 17. Λουκ. ε' 31.

8. Ἀποκ. ιε' 1. ις' 1.

9. Ἀποκ. ις' 2-4.

10. Ἀποκ. ις' 8-9.

11. Ἱερομονάχου Χριστοδοῦλου: «Στὴ δόση τῆς ἐλευθερίας» σελ. 40.

12. Ὅπου παραπάνω σελ. 45.

Ἄρθρο 3 κατά τό ὁποῖον ἐπικρατοῦσα θρησκεία ἐν Ἑλλάδι εἶναι ἡ τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθόδοξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας γνωρίζουσα τόν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ὡς κεφαλὴν. Αὐτή ὑπάρχει ἀναποσπάστως ἠνωμένη δογματικῶς μετὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως καί πάσης ἄλλης ὁμοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, τηροῦσα ἀπαρασλεύτως ὡς ἐκεῖναι, τοὺς ἱεροὺς ἀποστολικούς καί συνοδικούς κανόνες καί τὰς ἱεράς παραδόσεις, αἵτινες, ὅπως εἶδαμεν καταδικάζουσι τόν ἀριθμόν ἢ τό χάραγμα ἢ τὴν εἰκόνα τοῦ θηρίου.

Ἄρθρον 5 & 3, κατά τό ὁποῖον, ἡ προσωπική ἐλευθερία εἶναι ἀπαραβίαστος.

Ἄρθρον 13, κατά τό ὁποῖον ἡ ἐλευθερία τῆς θρησκευτικῆς συνείδησις ἐστὶ ἀπαραβίαστος.

Ἄρθρον 23 & 1, κατά τό ὁποῖον τό κράτος λαμβάνει τὰ προσήκοντα μέτρα πρὸς διασφάλισιν τῆς συνδικαλιστικῆς ἐλευθερίας καί τὴν ἀκώλυτον ἄσκησιν τῶν συναφῶν πρὸς ταύτην δικαιωμάτων κατὰ πάσης προσβολῆς τούτων, ἐντός τῶν ὁρίων τοῦ νόμου.

Ὡς ὀρθόδοξοι χριστιανοὶ **ἀπορρίπτουμε τὴν συνθήκην Sengen** διότι: «1. μᾶς φακελλώνουν ἠλεκτρονικῶς. 2. παραδιδώμεθα εἰς τὴν ἐξουσίαν Ξένων Κέντρων Ἀποφάσεων, τὰ ὁποῖα δροῦσι ἔξωθεν καί πέρα ἐκ τῶν συνόρων τῆς Πατρίδας μας. 3. Θὰ παρακολουθῶσι τὴν προσωπικήν μας ἐρωτική ζωὴ παραβιάζοντας τὸ οἰκογενειακόν ἄσυλον 4. Θὰ μετατρέψωσι ἡμᾶς εἰς ἓν ἀπρόσωπον ἀριθμόν καί θὰ μεταβάλωσι εἰς ἀγελαίαν μάζαν. 5. Θὰ ὑποψιάζωνται καί θὰ καταγράφωσι ἡμᾶς εἰς πίνακας ὑπόπτων ἐνοχῆς. 6. Θὰ ὑποταχθῶμεν εἰς τὸ θηρίο τῶν Βρυξελλῶν.

Ἀπορρίπτουμε τὴν συνθήκην Sengen, διότι ἀρνούμεθα τὴν ἔνταξί μας εἰς τὸ κράτος καί τὴν τυραννίαν τοῦ Ἀντιχρίστου, γιατί ἀρνούμεθα κάθε σχέση μέ τόν ἀριθμό 666, γιατί αἴρεται ἡ συνταγματική προστασία τῆς προσωπικῆς ζωῆς καί τῶν ἀτομικῶν ἐλευθεριῶν, καί γιατί εἰσάγεται ἓνας ἀπροκάλυπτος ρατσισμός, καταλύεται ἡ αὐτοτέλεια καί ἡ αὐτονομία τῶν Κρατῶν - Μελῶν¹³.

Σύμφωνα μέ τὴν Συνθήκη Sengen ἀπεμπολοῦνται τὰ ἐθνικά κυριαρχικά δικαιώματα τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως γιατί οἱ ξένες καταδικαστικὲς καί ἀστυνομικὲς ἀρχὲς θὰ διενεργοῦν

ἐλέγχους καί παρακολουθήσεις γιὰ ὑπόπτους καί μέσα στὴν ἑλληνικὴ ἐπικράτεια. Ἡ καταχώρηση τῶν προσώπων ὡς ἀνεπιθυμητῶν στὰ μέλη - Κράτη τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως πραγματοποιεῖται: «α) Στὶς περιπτώσεις πού ὑπάρχουν πραγματικὲς ἐνδείξεις πού δημιουργοῦν **ὑπόνοιες** «ὅτι τὸ συγκεκριμένο πρόσωπο **προτίθεται νὰ διαπράξει** ἢ διαπράττει πολυάριθμες καί ἐξαιρετικὰ σοβαρὲς ἀξιόποινες πράξεις, ἢ β) Στὶς περιπτώσεις πού ἡ συνολικὴ ἐκτίμηση γιὰ τὸ συγκεκριμένο ἄτομο, καί εἰδικότερα μέ βάση τὶς ἀξιόποινες πράξεις τὶς ὁποῖες ἔχει διαπράξει μέχρι τῆς συγκεκριμένης στιγμῆς, **ἐπιτρέπεται νὰ ὑποτεθεῖ** ὅτι τὸ ὑπόψη πρόσωπο θὰ διαπράξει καί στὸ μέλλον ἐξαιρετικὰ σοβαρὲς ἀξιόποινες πράξεις»¹⁴. «Ἄν ὁ εἰδικὸς ἔλεγχος (τῶν Εὐρωπαϊκῶν διωκτικῶν ἀρχῶν γιὰ τὰ κατὰ ὑπόνοια ὑποπτα πρόσωπα) δέν ἐπιτρέπεται σύμφωνα μέ τὴν νομοθεσίαν ἑνὸς συμβαλλομένου μέρους, τότε ὁ εἰδικὸς ἔλεγχος μετατρέπεται αὐτόματα, γιὰ τὸ συμβαλλόμενο αὐτὸ μέρος, σὲ διακριτικὴ παρακολούθηση»¹⁵. «Οἱ ἀποφάσεις μποροῦν νὰ στηρίζονται στὴν ἀπειλή γιὰ τὴν δημόσια τάξη ἢ τὴν κρατικὴ ἀσφάλεια πού ἐνδέχεται νὰ συνιστᾷ ἡ παρουσία ἑνὸς ἀλλοδαποῦ στὸ ἐθνικὸ ἔδαφος. Τέτοια μπορεῖ νὰ εἶναι, ἰδίως, ἡ περίπτωση... β) Ἀλλοδαποῦ εἰς βάρος τοῦ ὁποίου ὑπάρχουν βάσιμες **ὑπόνοιες** ὅτι διέπραξε σοβαρὲς ἀξιόποινες πράξεις... ἢ εἰς βάρος τοῦ ὁποίου ὑπάρχουν πραγματικὲς ἐνδείξεις ὅτι προτίθεται νὰ ἐκτελέσει παρόμοιες πράξεις στὸ ἔδαφος ἑνὸς συμβαλλομένου μέρους»¹⁶. Ὅπως πολὺ σωστά σημειώνει ὁ ἱερομόναχος Χριστόδουλος ἡ συνθήκη Sengen «ἀλλοιώνει τὸ πνεῦμα τοῦ ποινικοῦ μας συστήματος, πού στηρίζεται στὶς ἀποδεδειγμένα παράνομες πράξεις κι ὅχι στὶς ὑπόνοιες ἢ στὴν ὑποψία καί στὴν ἐνδειξη. Μ' αὐτὴν τὴν συνθήκη καταργεῖται ἀνενδοίαστα ἡ βασιλικὴ ἀρχὴ τοῦ κράτους δικαίου, πού εἶναι τὸ τεκμήριο τῆς ἀθωότητος καί καθιερώνεται τὸ τεκνήριο ἐνοχῆς τῶν πολιτῶν»¹⁷.

Σύμφωνα μέ τόν Γεράσιμο Ἀρσένη (27 Ἰουλίου τοῦ 1992, Β' συνεδρία τῆς Βουλῆς): «Ἡ συνθήκη Μάαστριχτ... μεταφέρει ἐξουσίες ἀπὸ

14. Ἄρθρο 99 & 2 τῆς συνθήκης ὠδωδδ.

15. Ἄρθρο 99 & 6.

16. Ἄρθρο 96 & 2.

17. Ἱερομόναχου Χριστοδούλου: «Στὴ δύση τῆς ἐλευθερίας». σελ. 38.

13. «Ὁρθόδοξος Τύπος» Ἀρ. φύλλου 1237. 29η Αὐγούστου 1997.

ὄργανα πού προβλέπονται ἀπό τό ἴδιο τό Σύνταγμα σέ κεντρικά ὄργανα τῆς Εὐρώπης»¹⁸. Οἱ ἰθύνοντες ἦρθαν σέ ἀντίθεση μέ τό θεμέλιο τοῦ δημοκρατικοῦ πολιτεύματος πού εἶναι ἡ λαϊκή κυριαρχία¹⁹, γιατί μετέφεραν τίς ἐξουσίες πού πηγάζουν ἀπό τόν λαό καί πού ὑπάρχουν ὑπέρ αὐτοῦ καί τοῦ Ἔθνους, καί πού ἀσκοῦνται μέ τόν τρόπο πού ὀρίζει τό Σύνταγμα²⁰, χωρίς νά ἐξουσιοδοτηθοῦν ἀπό τόν λαό στά ξένα κέντρα ἀποφάσεων, δεδομένου τοῦ ὅτι «ἡ τήρηση τοῦ Συντάγματος ἐπαφίεται στόν πατριωτισμό τῶν Ἑλλήνων, πού δικαιοῦνται καί ὑποχρεοῦνται στήν ἀντίσταση μέ κάθε μέσο κατὰ ὁποιοδήποτε ἐπιχειρεῖ τήν βία κατάρυση τοῦ Συντάγματος»²¹. «Ὁ Σεβασμός στό Σύνταγμα καί τούς νόμους πού συμφωνοῦν μ' αὐτό καί ἡ ἀφοσίωση στήν Πατρίδα καί τή Δημοκρατία ἀποτελοῦν θεμελιώδη ὑποχρέωση ὅλων τῶν Ἑλλήνων»²².

Μερικοί «ἐβραιοσιωνιστικοί κύκλοι» τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἑνώσεως προγνώριζαν, ὅταν ἀποφάσισαν νά προχωρήσουν στήν λήψη ὅλων τῶν ἀντιδημοκρατικῶν μέτρων, ὅτι οἱ ἐπιλογές τους αὐτές, ὅταν κάποια στιγμή θά ἀναγνωρίζονταν ἀπό τούς λαούς, θά ὀδηγοῦσαν σέ δικαιολογημένα βίαιες ἀντιδράσεις. Ἔτσι σοφίστηκαν τήν περιβόητη αὐτή συνθήκη τοῦ Σένγκεν, ὥστε νά μποροῦν μέ τή δικαιολογία τῆς προάσπισης τοῦ δημοσίου ἢ ἐθνικοῦ εὐρωπαϊκοῦ συμφέροντος ἢ τῆς δημόσιας ἀσφάλειας νά ἐνοχοποιοῦν ὅλους ὅσους θά ἀπαιτοῦν τά ἀνθρώπινα δικαιώματά τους, τά ὁποῖα, φυσικά, ἀφοῦ δέν θά ἔχουν κατοχυρωθεῖ, θά εἶναι παράνομο νά τά ζητεῖ κανεῖς καί νά τά ἀπαιτεῖ καί συνεπῶς, θά κρίνεται γι' αὐτό ἔνοχος καί θά τίθεται ὑπό παρακολούθηση»²³. Τό κοινοτικό δίκαιο ὑπάγεται στό διεθνές δίκαιο καί... ὀρίζεται ὅτι εἶναι πλέον πρωτογενές δίκαιο καί ὑπέρκειται παντός ἐθνικοῦ νόμου καί αὐτοῦ ἀκόμη τοῦ Συντάγματος²⁴.

18. Ἱερομονάχου Χριστοδοῦλου: «Στή δύση τῆς ἐλευθερίας». σελ. 18.

19. Σύνταγμα τῆς Ἑλλάδος ἄρθρο 1 & 2.

20. Σύνταγμα τῆς Ἑλλάδος ἄρθρο 3.

21. Σύνταγμα τῆς Ἑλλάδος ἄρθρο 120 & 4.

22. Αὐτόθι.

23. Ἱερομονάχου Χριστοδοῦλου: Στή δύση τῆς ἐλευθερίας σελ. 20.

24. Ὅπου παραπάνω σελ. 21 βλ. Δ' τμήμα τοῦ συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας, στίς 28 Ἰανουαρίου 1997, στόν Ἐλεύθερο Τύπο, 29 Ἰανουαρίου 1997: «ἡ συνθήκη τοῦ Μάαστριχτ εἶναι ὑπερσυνταγματικῆς ἰσχύος, καί συνεπῶς καθιστᾷ μὴ ἀνεκτές τίς ἐπίμαχες νομοθετικές διατάξεις».

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

ΝΕΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΩΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΜΑΣ

Κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Ἱ. Συνόδου λόγω ὑπερβολικοῦ φόρτου ἐργασίας καί λόγω τῶν θεολογικῶν σπουδῶν τοῦ Πανοσιωτάτου Ἱερομ. π. Γρηγορίου Μαρκοπούλου, ἡ διεύθυνσις τῶν περιοδικῶν τῆς Ἐκκλησίας μας «Φωνή τῆς Ὁρθοδοξίας» καί «Ἐκκλησία Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος», ἀνατίθεται εἰς τόν Πανοσιώτατον Ἱερομόναχον π. Φώτιον Μαντάλην ἐπὶ τούτου μετακληθέντος ἐκ τῆς Ἱ. Μονῆς Ἑσφιγμένου.

Ἡ ἐποπτεύουσα Ἐπιτροπὴ εὐχεται εἰς τόν νέον διευθυντὴν καλὴν ἐπιτυχίαν εἰς τό ἔργο του.

«Θά πρέπει νά ὑπογραμμισθεῖ, ὅτι ἡ Συνθήκη Σένγκεν συνάντησε, ὅπως εἶναι γνωστό, σφοδρότατη ἀντίδραση τόσο στήν Ἑλλάδα, ὅσο καί στίς ἄλλες χώρες τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἑνώσεως μέ ἐπὶ κεφαλῆς τό Εὐρωπαϊκό Κοινοβούλιο, τό ὁποῖο σέ μιά σειρά ἐκθέσεων του ἀπὸ τό 1922 μέχρι τό 1997 στιγματίζει τήν «ἔλλειψη διαφάνειας καί δημοκρατικοῦ ἐλέγχου» στήν ἐφαρμογή τῆς Συνθήκης καί ζητεῖ τήν λήψη μέτρων πρὸς ἀποφυγὴν παρομοίων περιστάσεων. Προκαλεῖ δέ ἐντύπωση τό γεγονός, ὅτι χώρες τῆς Ε.Ε., ὅπως ἡ Μεγ. Βρεταννία καί ἡ Ἱρλανδία, δέν ὑπέγραψαν τήν Συνθήκη Σένγκεν»²⁵.

ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ ΨΑΡΟΜΜΑΤΗΣ

25. Περιοδικό «Κοινωνία» Ἔτος ΜΑ' Ἀπρίλιος - Ἰούνιος 1998. Τεύχ. 2 σελ. 134.

Η ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ ΔΕΝ ΠΕΡΙΕΧΕΙ ΜΥΘΟΥΣ

Καταπληκτική επιβεβαίωση των αληθειών της

(Εύχαρίστως αναδημοσιεύουμε τό ακόλουθον ἄρθρον ἐκ τοῦ Ὁρθοδόξου Χριστιανικοῦ Περιοδικοῦ «Ἡ Δράσις Μας», τό ὁποῖον μᾶς ἀπέστειλε διὰ τόν σκοπόν αὐτόν ἡ Καθηγουμένη Εἰρήνη τῆς Ἱ.Μ. Ἀγ. Τριάδος Μενδενίτσης: «ἵνα οἱ μέν ἅπιοι ἢ ἀμφιταλαντευόμενοι βεβαιωθῶσιν ὅτι ἡ ἀλήθεια τῆς Ἀγ. Γραφῆς ἀποδεικνύεται καί μέ ἐπιστημονικά ντοκουμέντα, οἱ δέ πιστοί δοξολογήσουν τόν Θεόν ὅτι περισσότερον διὰ τήν ἁπειρον Αὐτοῦ Σοφίαν. Ἀμήν»).

Διά νά πιστεύσωμεν εἰς τήν ἀλήθειαν τῶν θεοπνεύστων λόγων τῆς Ἀγ. Γραφῆς, δέν ἔχομεν βεβαίως τήν ἀνάγκην τῆς ἐπιστήμης. Ἀλλ' ἐν πάσῃ περιπτώσει, ὅταν ἡ ἐπιστήμη - παρά τήν θέλησίν της ἢ ἐντελῶς ἀπροόπτως πολλάκις - ἐπιβεβαιώνει τήν ἀλήθειαν τῆς Ἀγ. Γραφῆς εἶναι φυσικόν νά δίδει ἀφορμήν μεγαλυτέρας δοξολογίας πρὸς τόν Θεόν.

Διά τοῦτο καταχωρίζομεν εἰς τήν συνέχειαν πιστήν μετάφρασιν ἐνός καταπληκτικοῦ γεγονότος, τό ὁποῖον ἔρχεται - ὅπως καί πολλά ἄλλα - νά ἀποδείξῃ τήν ἱστορικὴν ἀλήθειαν τῆς Ἀγίας Γραφῆς. Τό περιστατικόν ἐδημοσιεύθη εἰς τό τεῦχος Ἰουλίου 1970 τοῦ περιοδικοῦ Avionics News (Ἀεροπορικά Νέα), μηνιαίαν ἔκδοσιν τῆς Aircraft Electronics Association Inc., ἡ ὁποία ἐδρεύει εἰς Σαρασότα τῆς Φλωρίδος, ΗΠΑ (Sarasota, Florida).

Ἐγνωρίζατε, ὅτι τό Διαστημικόν Πρόγραμμα ἀσχολεῖται εἰς τό νά ἀποδείξῃ, ὅτι αὐτό τό ὁποῖον ἔχει ἀποκληθῇ «μῦθος» εἰς τήν Ἀγ. Γραφήν εἶναι ἀληθές; Ὁ κ. Harold Hill (Χάρολντ Χιλλ), Πρόεδρος τῆς Curtis Engine Company (Ἑταιρεία Κούρτις Ἐντζιν), ἐκ Βαλτιμόρης (Πολιτεία Μαίρυλαντ, ΗΠΑ), καί Σύμβουλος εἰς τό Διαστημικόν Πρόγραμμα, διηγεῖται τά ἀκόλουθα:

Νομίζω, ὅτι ἓνα ἀπό τά πλέον ἐκπληκτικά πράγματα, τά ὁποῖα μᾶς παρέχει σήμερον ὁ Θεός, συνέβη τελευταίως εἰς τούς ἀστεροναύτας μας καί τούς διαστημικούς ἐπιστήμονες προσεπάθουν νά προσδιορίσουν τήν θέσιν τοῦ ἡλίου, τῆς σελήνης καί τῶν πλανητῶν εἰς τόν διαστημικόν ὥρον με-

τά 100 καί 1000 ἔτη ἀπό τώρα. Πρέπει νά γνωρίζωμεν τήν θέσιν αὐτήν, ὥστε νά μή ἀποστείλωμεν τεχνητούς δορυφόρους, οἱ ὁποῖοι θά συγκρουσθοῦν ἀργότερα ἐπὶ τινος ἄστρου κατὰ τήν διάρκειαν τῶν περιστροφῶν των. Ὁφείλομεν νά καθορίσωμεν (προσδιορίσωμεν) τήν τροχίαν τῶν τεχνητῶν δορυφόρων, λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τήν διάρκειαν τῆς ζωῆς των καί τήν προσεχῇ θέσιν τῶν πλανητῶν οὕτως, ὥστε νά μή ἀποτύχη ὀριστικῶς (will not bog down) ἡ ὅλη προσπάθεια τῆς ἀποστολῆς. Πρὸς τόν σκοπόν αὐτόν ἐτέθη εἰς λειτουργίαν ἠλεκτρονικός ὑπολογιστής, ὁ ὁποῖος ἤρχισε νά καταμετρᾷ διὰ μέσου τῶν αἰώνων τόν χρόνον, πρὶν τῶν ἡμερῶν καί μετα τὰς ἡμέρας μας. (Σ.Μ. Τοῦτο ἔπρεπε νά γίνῃ διὰ νά καθορισθοῦν αἱ συντεταγμέναι τῶν οὐρανίων σωμάτων κατὰ τόν ροῦν τῶν αἰώνων).

Αἰφνιδίως ὅμως ὁ ἠλεκτρονικός ὑπολογιστής «ἐμπλοκαρίσθη» (came to a halt). Ὁ ὑπολογιστής ἐσταμάτησε καί ἔδωσε κόκκινο σῆμα, τό ὁποῖον ἐσήμαινεν, ὅτι συνέβαινε κάποιο λάθος ἢ ὡς πρὸς τὰς πληροφορίας, ποῦ τοῦ ἔδωσαν, ἢ ὡς πρὸς τὰ ἀποτελέσματα, τά ὁποῖα ἐξήγοντο, συγκρινόμενα πρὸς τὰ δεδομένα (standards). Οἱ χειριζόμενοι τόν ἠλεκτρονικόν ὑπολογιστήν ἐκάλεσαν τούς τεχνικούς διὰ νά τόν ἐλέγξουν, αὐτοὶ ὅμως μετὰ τόν ἔλεγχον ἐβεβαίωσαν: «Εἶναι τέλειος». Ὁ ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ἐργασιῶν τῆς IBM ἠρώτησε: «τί συμβαίνει; τί δέν πηγαίνει καλά;»

Εἰς τήν ἐρώτησίν του οἱ ἐπιστήμονες τοῦ Διαστημικοῦ Κέντρου ἀπήντησαν:

- «Λοιπόν, εὐρήκαμεν ὅτι λείπει μία ἡμέρα ἀπὸ τό διάστημα κατὰ τούς παρελθόντας αἰῶνας» (Well, we have found there is a day missing in space in elapsed time).

Εἰς τήν ἀμηχανίαν των ἤρχισαν νά ξύνουν νευρικά τό κεφάλι των καί νά τραβοῦν τά μαλλιά των. Ἀλλά δέν εὗρισκαν ἀπάντησιν. Ἕνας ὅμως ἐκ τῶν μελῶν τῆς ομάδος, ὁ ὁποῖος ἦτο πιστός, εἶπε κάποιαν στιγμὴν: «Ξέρετε, ὅταν ἤμουν μαθητῆς τοῦ Κατηχητικοῦ Σχολείου, μᾶς εἶχαν εἶπει, ὅτι ὁ ἥλιος ἐστάθη ἀκίνητος εἰς τόν οὐρανόν». Οἱ συνάδελφοί του δέν τόν ἐπίστευσαν. Ἀφοῦ ὅμως

δέν είχαν άλληνη απάντησιν εἰς τό ἀνεξήγητον αἰνιγμά των, τοῦ εἶπαν: «Ἀπόδειξέ μας αὐτό, πού λέγεις».

Ἐκεῖνος ἐπῆρε μίαν Ἀγ. Γραφήν, ἀνέτρεξε εἰς τό βιβλίον τοῦ Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ, ὅπου εὗρηκαν μίαν ἀρκετά περίεργον ἔκθεσιν δι' οἰονδήποτε, ὁ ὁποῖος διαθέτει κοινόν νοῦν. Ἐκεῖ - Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ ι' 8 - 14 - εὗρηκαν, ὅτι ὁ Κύριος λέγει εἰς τόν Ἰησοῦν τοῦ Ναυῆ: «Μή φοβηθῇς αὐτούς (τούς ἐχθρούς σου), εἰς γάρ τὰς χεῖράς σου παραδέδωκα αὐτούς· οὐχ ὑπολειφθήσεται ἐξ αὐτῶν οὐδεὶς ἐνώπιον ὑμῶν» (στίχ. 8). Ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ ἐνδιαφέρετο, διότι ἔπρεπε νά τελειώσει τήν καταδίωξιν τῶν ἐχθρῶν του ἐνὸς ἡμέρας· ἐάν ἤρχετο τό σκοτάδι τῆς νυκτός, δέν θά ἐπιτύγχανεν ἡ καταδίωξις. Δι' αὐτό ὁ Ἰησοῦς παρεκάλεσε τόν Κύριον νά κάμῃ θαῦμα οὕτως, ὥστε ὁ ἥλιος νά μείνῃ ἀκίνητος. («Καί εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· στήτω ὁ ἥλιος κατὰ Γαβαῶν, καί ἡ σελήνη κατὰ φάραγγα Αἰλῶν»· στίχ. 12). «Καί ἔστη ὁ ἥλιος καί ἡ σελήνη ἐν στάσει (...) καί ἔστη ὁ ἥλιος κατὰ μέσον τοῦ οὐρανοῦ· οὐ προεπορεύετο εἰς δυσμάς εἰς τέλος ἡμέρας μιᾶς· καί οὐκ ἐγένετο ἡμέρα τοιαύτη οὔτε τό πρότερον οὔτε τό ἔσχατον» (στίχ. 13-14). Καί πράγματι· ὁ ἥλιος ἐστάθη καί ἡ σελήνη ἔμεινεν ἀκίνητος (...). Ὁ ἥλιος ἔμεινεν ἀκίνητος εἰς τό μέσον τοῦ οὐρανοῦ. Δέν ἐπροχωροῦσε πρὸς τήν δύσιν του ἐπὶ μίαν ὁλόκληρον ἡμέραν. Μία τόσον περιφανῆς ἡμέρα, ὥστε νά ἀκούσῃ ὁ Θεός τέτοιαν προσευχήν τοῦ ἀνθρώπου, δέν ἐφάνη ποτέ· οὔτε κατὰ τό ἀπώτατον οὔτε κατὰ τό πρόσφατον παρελθόν».

Κατόπιν τούτου ὁ διαστημικός ἐπιστήμων εἶπεν: «Ἰδοὺ ἡ μία ἡμέρα, ἡ ὁποία μᾶς λείπει». Ἡ πληροφορία αὕτη ἐπρογραμματίσθη εἰς τόν ἡλεκτρονικόν ὑπολογιστήν, ὁ ὁποῖος προέβη εἰς ὑπολογισμούς περὶ τόν χρόνον, πού ἀνεφέρετο τό περιστατικόν. Ὁ ὑπολογιστής ἀπήντησεν, ὅτι συνεφώνει, ἀλλ' ὄχι ἀκριβῶς. Ὁ παρελθὼν χρόνος, ὁ ὁποῖος ἔλειπε κατὰ τήν ἡμέραν, περὶ τῆς ὁποίας ὠμίλει τό βιβλίον Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ, δέν ἦτο μία πλήρης ἡμέρα. Ἦτο μόνο 23 ὥρες καί 20 λεπτά. Οἱ ἐπιστήμονες ἤνοιξαν καί πάλιν τήν Ἀγ. Γραφήν καί ἐδιάβασαν μετὰ προσοχῆς τό κείμενον. Παρετήρησαν λοιπόν, ὅτι εἰς τό Ἑβραϊκόν κείμενον ἐγράφετο «ἕως μιᾶς ὁλοκλήρου ἡμέρας». (Σ.Μ. Δηλαδή ὁ ἥλιος ἐστάθη ὄχι ὁλόκληρον, ὄχι πλήρη ἡμέραν, ἀλλὰ περίπου μίαν ἡμέραν). Αἱ μικραὶ αὐταὶ λέξεις τῆς Ἀγ. Γραφῆς «ἕως μιᾶς ὁλοκλήρου ἡμέρας» εἶναι σπουδαῖαι. Ἐν τούτοις οἱ ἐπιστήμονες παρέμεναν ἀκόμη εἰς ἀπορίαν, διότι, ἐάν συνέχιζαν νά λείπουν 40 λεπτά, θά ἀντιμε-

τώπιζαν δυσχερείας διὰ τὰ μελλοντικά 1000 ἔτη. Ἐπρεπε νά εὑρεθοῦν τὰ ἐλλείποντα 40 λεπτά, διότι ὁ ἀριθμὸς αὐτός θά ἐπολλαπλασιάζετο πολ- λές φορές κατὰ τήν τροχίαν.

Ἀλλ' ὁ πιστὸς ἐπιστήμων (ὁ ὁποῖος ὑπέδειξε τό χωρίον ἀπὸ τόν Ἰησοῦν τοῦ Ναυῆ) ἐνεθυμήθη ἐπίσης, ὅτι κάπου γράφεται εἰς τήν Ἀγ. Γραφήν, ὅτι ὁ ἥλιος ἐπέστρεψεν εἰς τὰ ὀπίσω. Οἱ συνάδελφοί του ἐπιστήμονες τόν εἰρωνεύθησαν, ὅτι ἔχασε τό λογικόν του. Παρά ταῦτα ἤνοιξαν τήν Ἀγ. Γραφήν καί ἀνέγνωσαν ἀπὸ τό 20όν κεφάλαιον τοῦ βιβλίου τῆς Δ' Βασιλειῶν τούς στίχους 9-11. Ἐκεῖ ἀναφέρεται, ὅτι ὁ ἐτοιμοθάνατος βασιλεὺς Ἐζεκίας ἐδέχθη τήν ἐπίσκεψιν τοῦ προφήτου Ἡσαΐου, ὁ ὁποῖος τόν ἐβεβαίωσεν, ὅτι δέν θά ἀποθάνει, ἀλλὰ θά ζήσει. Ὁ Ἐζεκίας ὅμως δέν ἐπίστευσεν εἰς τόν λόγον τοῦ προφήτου καί ἐζήτησεν ἀποδείξεις. Ποίαν ἀπόδειξιν θά ἔχω, ὅτι θά μέ θεραπεύσει ὁ Κύριος; εἶπεν εἰς τόν Ἡσαΐαν (στίχ. 8). Καί ὁ Ἡσαΐας τοῦ ἀπήντησεν: Ἡ σκιά τοῦ ἡλιακοῦ ὥρολογίου θά προχωρήσῃ δέκα βαθμίδες ἐμπρός ἢ δέκα βαθμίδες πρὸς τὰ πίσω. (Σ.Μ. Τό ἡλιακόν ὥρολόγιον, περὶ τῆς σκιάς τοῦ ὁποίου γίνεται ἐδῶ λόγος, ἦτο μία ὀρθία στήλη, ἡ ὁποία ἦτο τακτοποιημένη εἰς σειρὰν βαθμίδων οὕτως, ὥστε ἡ σκιά τῆς στήλης αὐτῆς νά δεικνύει τὰς ὥρας ἀναλόγως τοῦ πού ἐπιπτεν ἡ σκιά τοῦ ἡλίου). Εἰς τήν πρότασιν τοῦ Ἡσαΐου ὁ Ἐζεκίας ἀπήντησε: Δέν εἶναι καί τόσον θαυμαστόν, ἐάν ἡ σκιά τοῦ ἡλίου προχωρήσῃ «δέκα βαθμούς» πρὸς τὰ ἐμπρός. Θαυμαστόν εἶναι ἡ σκιά νά ὑποχωρήσῃ «δέκα βαθμούς» εἰς τὰ ὀπίσω» (στίχ. 10). Ὁ προφήτης Ἡσαΐας, συνεχίζει ἡ Ἀγ. Γραφή, παρεκάλεσε τόν Κύριον διὰ τό θαῦμα τοῦτο (ὥστε νά πεισθῇ ὁ βασιλεὺς). Καί τό θαῦμα ἐγίνε! «Ἐπέστρεψεν ἡ σκιά ἐν τοῖς ἀναβαθμοῖς εἰς τὰ ὀπίσω δέκα βαθμούς»· δηλ. ἡ σκιά τοῦ ἡλίου ὑπεχώρησεν εἰς τὰ σκαλοπάτια 10 βαθμούς πρὸς τὰ ὀπίσω (στίχ. 11). Δέκα βαθμοὶ ἀντιστοιχοῦν πρὸς 40 λεπτά ἀκριβῶς. Ὡστε 23 ὥρες καί 20 λεπτά τοῦ βιβλίου τῆς Δ' Βασιλειῶν, συμπληρώνουν τὰς 24 ὥρας, αἱ ὁποῖαι ἔλειπαν. Τὰς ὥρας αὐτάς ἔπρεπε οἱ ἐπιστήμονες νά ἐνσωματώσουν εἰς τούς ὑπολογισμούς των (they had to log in the log book), ὡς τήν ἀπωλεσθεῖσαν ἡμέραν τοῦ σύμπαντος».

Καί ὁ Χάρονλντ Χίλλ καταλήγει: «Δέν εἶναι τοῦτο καταπληκτικόν; Ὁ Θεός μας προκαλεῖ σύγχυσιν εἰς τούς ἐπιστήμονας, διότι τούς ὑποχρεώνει νά ἀναγνωρίζουν τήν ἀλήθειαν Του» (Our God is rubbing their noses in His «truth». That is right).

Η ΟΣΙΑ ΣΥΓΚΛΗΤΙΚΗ

Η όσια Συγκλητική υπῆρξε γόνος εὐσεβῶν καὶ ἐναρέτων γονέων. Καταγόταν ἀπὸ τὴν Μακεδονία, ὅμως ἡ ἴδια μεγάλωσε καὶ ἔζησε στὴν Ἀλεξάνδρεια. Ἡ ὠραιότητα, τὸ ἥθος, ἡ μοναδικότητα τοῦ χαρακτήρος της, ὁ πλοῦτος, καθὼς καὶ ἡ κοινωνικὴ ἐπιφάνεια τῆς οἰκογενείας της, ἦταν τὰ βασικότερα ἀπὸ μιά σειρά στοιχείων πού τὴν ξεχώριζαν ἀπὸ τὸ σύνολο τῶν συνομιλίκων της. Ὡς ἐκ τούτου, πολλοὶ ἦταν ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι ἀπὸ πολὺ ἐνωρίς ἐνδιαφέρθηκαν καὶ ζήτησαν νὰ τὴν παντρευτοῦν. Ἡ Συγκλητικὴ ὅμως ποθώντας ἤδη ἀπὸ τὴν πρώιμη νεαρή της ἡλικία τὸν οὐράνιο νυμφίον Χριστό, ἀπέρριπτε τίς ὁλοένα αὐξανόμενες προτάσεις τῶν πολλῶν καὶ εὐγενῶν νέων, ἀντιδρώντας συγχρόνως στίς πιεστικὲς παροτρύνσεις τῶν οἰκείων της νὰ δεχθεῖ τὸ γάμο. Πιστὴ στίς ἐπιταγές τῶν ἀνωτέρων πόθων της, ἐπιδόθηκε ὁλοκληρωτικὰ μέ σύνεση καὶ ἐπιμέλεια στὴν ἀσκήση τῆς ψυχῆς καὶ τῶν ἀρετῶν, ἀδιαφορώντας παντελῶς γιὰ κάθε τί τὸ σωματικὸ καὶ ὑλικό. Ἀπέφευγε τίς ἀνώφελες καὶ ἐφάμαρτες συζητήσεις, ἐπιζητώντας μονάχα τοὺς ἀγνοὺς καὶ θεοφιλεῖς λόγους. Χαρακτηριστικὴ ἐπίσης ἦταν ἡ προσοχή καὶ ἡ ἰδιαίτερη φροντίδα πού ἔδειχνε στὴν τήρηση τῆς νηστείας. Ὅταν πέθαιναν οἱ γονεῖς της, ἡ Συγκλητικὴ μαζί μέ τὴν τυφλὴ ἀδελφή της ἐγκατέλειπε τὴν Ἀλεξάνδρεια καὶ ἐγκαταστάθηκε στὸ σπίτι κάποιου θείου της, ἔξω ἀπὸ αὐτή, στὴν περιοχὴ «Ἡρώων». Ἀπὸ ἐκεῖ ἐμοίρασε ὅλη τὴν πατρικὴ της περιουσία στοὺς φτωχοὺς καὶ, ἐλεύθερη πλέον ἀπὸ τίς βιωτικὲς μέριμνες, ζήτησε ἀπὸ ἕναν ἱερέα καὶ ἐκάρη μοναχή. Προγυμνασμένη δὲ στοὺς ἀσκητικούς ἀγῶνες ἀπὸ τὸ σπίτι της, ἡ ἀγία δὲν ἄργησε νὰ προκόψει στὴ μοναχικὴ ζωὴ καὶ πολιτεία. Σύντομα λοιπόν, διακρίθηκε μέσα ἀπὸ τὸ σύνολο τῶν ἀσκητριῶν γιὰ τὴν ὑπέρμετρη καὶ ἀπαράμιλλη ἀσκήσὴ της. Τὸ κύριο βάρος τῆς φροντίδος της ἔπεφτε στὴν προσπάθεια νὰ μείνει ἀθέατο ἀπὸ τὰ βλέμματα τῶν πολλῶν τὸ μέγεθος καὶ τὸ θαυμαστὸ ὕψος τῶν ἀρετῶν της. Ἔτσι, μέχρι σχεδὸν τῆ μέση ἡλικία τῆς ζωῆς

της ἀπέφυγε συστηματικῶς τὴν ἐπικοινωνία ὄχι μόνο μέ τοὺς ἄνδρες, ἀλλὰ καὶ μέ αὐτές ἀκόμη τίς γυναῖκες, φοβούμενη τὸ θαυμασμό καὶ τοὺς ἐπαίνους τοὺς. Ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά, κάθε φορὰ πού ἐνιωθε νὰ ἐμφανίζεται στὴν ψυχὴ της κάποιο πάθος, φρόντιζε νὰ τὸ ἐξαφανίζει ἐγκαίρως μέ πολλές δοκιμασίες τοῦ σώματος, πολυποίκιλους κόπους, θυσίες καὶ γυμνάσματα. Πέραν τούτου, πίεζε μέ αὐστηρότητα τὸν ἑαυτὸ της καὶ μέ τὴν πείνα καὶ μέ τὴν δίψα, ἐνῶ γιὰ ἀρκετὰ χρόνια κοιμόταν κατὰ γῆς. Μέ τὴν πάροδο τοῦ χρόνου ὅμως, ἡ φήμη της αὖξανε διαρκῶς καὶ πλήθη μοναστριῶν συνέρρεον στὸν τόπο πού βρισκόταν γιὰ νὰ διδαχθοῦν ὄχι μόνο μέ τὰ θεόπνευστα λόγια της ἀλλὰ καὶ μέ μόνη τὴν παρουσία της. Οἱ διδασκὲς της γεμάτες ἀπὸ τὴν σοφία τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκφραζόμενες μέ τὸν πλέον ταπεινὸ τρόπο κατόρθωναν νὰ καλύπτουν ὅλο τὸ φάσμα τῆς μοναχικῆς ζωῆς καὶ νὰ ἐπιφέρουν τὴν ὀρθὴ καθοδήγηση καὶ στήριξη πολλῶν ψυχῶν. Ὅμως ὁ μισόκαλος διάβολος φθονώντας τὸ σωτήριο διδακτικὸ ἔργο τῆς όσιας, κατὰ παραχώρηση Θεοῦ, ἔπληξε τὴν ὑγεία τοῦ γηρασμένου της πλέον σώματος. Ἔτσι ἀφοῦ καταστράφηκαν οἱ φωνητικὲς της χορδές, σάπισαν τὰ οὖλα καὶ τρύπησε ἡ κάτω σιαγόνα της. Σύντομα οἱ πόνοι ἔγιναν ἀφόρητοι καὶ ἡ δυσοσμία τελείως δυσβάστακτη. Στούς μῆνες πού ἀκολούθησαν ἡ ἀγία παρὰ τὴν δυσχερὴ της κατάστασι δὲν ἔπαυε νὰ διδάσκει καὶ νὰ νουθετεῖ τίς ψυχές πού ἔτρεχαν σ' αὐτή. Ὅταν δέ, πλησίασε ὁ καιρὸς πού ἡ ἀγία της ψυχὴ θὰ ἀπεσπᾶτο ἀπὸ τὸν γήινο καὶ φθαρτὸ κόσμον μέ θεῖα ὁράματα καὶ οὐράνιες ἐλλάμψεις πληροφορήθηκε καὶ προεῖπε τὴν ἡμέρα καὶ τὴν ὥρα τῆς κοιμήσεώς της. Τὸ φωτεινὸ παράδειγμα τῆς όσιας Συγκλητικῆς, πρῶτος θὰ ὑπογραμμίσαι ὁ μέγας πατὴρ τῆς Ἐκκλησίας μας, ὁ ἅγιος Ἀθανάσιος, ὁ ὅποιος καὶ κατέγραψε τὸν βίον της διασώζοντας ἕνα μεγάλο μέρος τῶν διδασκῶν της σ' αὐτόν, ὡς ἱερὰ παρακαταθήκη τῶν γενεῶν πού ἀκολουθοῦν.

I.G.M.

ΣΧΟΛΙΑΖΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

Ἡ Ε' Σταυροφορία

Τελείωσε επιτέλους ὁ πόλεμος στό Κοσσυφοπέδιο. Πολλοί χαρακτηρίζουν τήν βαραβαρική αὐτή ἐπιδρομή τῶν δυτικῶν δυνάμεων ὡς τήν Ε' Σταυροφορία (ἡ Δ' Σταυροφορία κατέληξε τό 1204 στήν κατάληψη τῆς Κων/πόλεως ἀπό τοῦς Δυτικούς). Ὅμως ἡ ὑπόθεση δέν ἔχει λήξει ἐντελῶς καί δέν πρέπει νά ἐπαναπαυώμεθα. Διότι τό ἐκπονηθέν σχέδιο τῶν σκοτεινῶν δυνάμεων δέν ἀφορᾷ μόνο τήν Σερβία, καθῶς πολλές ἐφημερίδες ἀνέφεραν. Ἀφορᾷ καί τήν Πατρίδα μας καί πρέπει ὅλοι νά εἴμαστε ἰδιαίτερα προσεκτικοί, διότι ὁ πόλεμος αὐτός εἶχε χαρακτηρήα θρησκευτικό, κατά τῆς Ὁρθοδοξίας. Οἱ βάρβαροι τῆς δύσεως δέν ἐδίστασαν νά βεβηλώσουν τίς πιό ἱερές ἡμέρες τῶν Ὁρθοδόξων, τή Μεγάλη Ἑβδομάδα. Οὔτε τό Πάσχα δέν ἔκαναν ἀνακωχή καί κάποιοι ἀπ' αὐτούς ἔγραψαν πάνω στίς βόμβες «Καλό Πάσχα»! Αὐτά ἄς τά βλέπουν οἱ Ἐκκλησιαστικοί ἐκεῖνοι ἡγέτες πού ἀλληθωρίζουν πρὸς τήν Δύση καί ἤδη ἄρχισαν νά κάνουν δοκιμές γιά τήν ὑποδοχή ἀκόμη καί τοῦ Πάπα!

Ἐκδήλωση γιά τήν Συνθήκη Σένγκεν

Τήν 21η Ἰουνίου, ἡμέρα Κυριακή, ἔλαβε χώρα συγκέντρωση καί ὁμιλία μέ θέμα τίς ἠλεκτρονικές ταυτότητες καί τό ἠλεκτρονικό φακέλλωμα (Συνθήκη Σένγκεν), στόν Ἱερό Ναό Ἀγίου Ἀθανασίου Φιλαδελφείας.

Τό πλῆθος τοῦ κόσμου πού προσῆλθε κατέκλυσε τόν χώρο τοῦ Ἱ. Ναοῦ καθῶς καί τό προαύλιο ἔξω τοῦ ναοῦ.

Τήν ἐναρξη τῆς ἐκδηλώσεως ἔκανε ὁ Μακ/τός Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν «πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χρυσόστομος Β', ὁ ὁποῖος ἐτόνισε μεταξύ τῶν ἄλλων ὅτι: οἱ σκοτεινές δυνάμεις μέ καταναγκασμό καί μεθόδους ἀπάτης ἐξουδετέρωσαν τοῦς συνειδητούς νεοημερολογίτες καί τήν ἡγεσία τῆς κρατικῆς ἐκκλησίας καί ἤδη σέ μερικές κρατικές ὑπηρεσίες ἄρχισε ἡ ἐφαρμογή τοῦ σατανικοῦ συστήματος. Ὅλο λοιπόν τό βάρος τῆς ἀντιστάσε-

ως τό ἐπωμίζεται ἡ μαρτυρική μας Ἐκκλησία.

Ἐν συνεχείᾳ, τόν λόγο ἔλαβε ὁ Παν/τος Καθηγούμενος τῆς Ἱ. Μονῆς Ἑσφιγμένου κ. Μεθόδιος ὁ ὁποῖος ἀνέπτυξε μέ δυναμικό τρόπο τήν ὑποχρέωσή μας νά ἀντισταθοῦμε στό σύστημα αὐτό καί τόνισε τή διεθνή διάσταση τοῦ ζητήματος.

Ἀκολούθως ἔλαβε τόν λόγο ὁ κύριος ὁμιλητής αἰδεσιμολογιώτατος π. Νικόλαος Δημαρᾶς, Καθηγητής τῆς Νομικῆς καί Θεολόγος, γνώστης τοῦ σκοτεινοῦ περιεχομένου καί ἀποκρύφου ἐβραϊκοῦ μυστηρίου τῶν ἠλεκτρονικῶν καρτῶν. Ὁ π. Νικόλαος, ἀνέπτυξε ἐκτενῶς ὅλες τίς διαστάσεις τοῦ θέματος μέ τεκμηριωμένες παρουσιάσεις ἀπόψεων ἐγκρίτων ἐπιστημόνων καί ὑπογράμμισε ἰδιαίτερα τό ὅτι πέραν τοῦ ζητήματος τῆς προσβολῆς τῆς θρησκευτικῆς μας συνειδήσεως ἐξ αἰτίας τοῦ σατανικοῦ ἀριθμοῦ 666, ὑπάρχει καί ἡ διάσταση τῆς παραβιάσεως τῆς συνταγματικά κατωχυρωμένης προσωπικῆς μας ἐλευθερίας ἡ ὁποία εἶναι δῶρο τοῦ Θεοῦ στόν ἄνθρωπο καί δέν θά πρέπει νά τήν θυσιάσωμε τόσο εὔκολα.

Τέλος στήν ἐκδήλωση ἔκλεισε, πάλιν ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χρυσόστομος ὁ ὁποῖος ἀνέφερε ὅτι τό κράτος τό ὁποῖο ὑπεχώρησε στή συνείδηση τῶν «Ἰεχωβάδων» νά μή λαμβάνουν ὅπλα, γιατί νά μή σεβασθεῖ καί τή θρησκευτική συνείδησή μας πού τόσο ἔντονα διαμαρτύρεται κατά παντός εἶδους ἠλεκτρονικῶν καρτῶν καί ταυτοτήτων;

Σκόπιμοι διαστρεβλωταί

Μετά τή λήξη τῆς ἐκδηλώσεως, ξέσπασε σέ ἄγριες φωνές μέσα ἀπό τό πλῆθος μιά γυναίκα ἀπαιτώντας νά λάβῃ τόν λόγο! Ὁ Μακαριώτατος τῆς ὑπενθύμισε τήν ἱερότητα τοῦ τόπου καί τό ρητό τοῦ Ἀποστόλου Παύλου «γυναικί δέ διδάσκειν οὐκ ἐπιτρέπω οὐδέ αὐθεντεῖν ἀνδρός ἀλλ' εἶναι ἐν ἡσυχίᾳ» (Α' Τιμ. Β' 12). Ὅμως αὐτή συνέχισε νά φωνασκεῖ ἐντονότερα, μή σεβόμενη οὔτε τόν χώρο ὅπου εὕρισκετο οὔτε τά ἱερά πρόσωπα, καί νά ὀνομάζει προτεστάντες

τούς αρχιερείς καί ὅτι δῆθεν προτρέψαμε τόν κόσμο νά λάβει τίς νέες ταυτότητες! Δηλαδή τέλεια διαστροφή! Ἀκόμη δέ ἀπειλήσε ὅτι θά μιλοῦσε γι' αὐτό τό ζήτημα τήν ἐπομένη στήν τηλεόραση, πρᾶγμα πού ἔκανε ὑποκινουμένη ἀσφαλῶς. Ἦτο δέ ἡ γνωστή κ. Μαρία Δουράκη, ἡ ὁποία ἐμφανίσθηκε τήν ἐπομένη στό τηλεοπτικό κανάλι «ΤΗΛΕΤΩΡΑ» κατηγορώντας τήν Ἐκκλησία τῶν Γ.Ο.Χ. ὅτι δῆθεν εἶναι ὑπέρ τῆς παραλαβῆς τῶν νέων ταυτοτήτων ἐνῶ ἐπῆνεσε πολύ ἕναν καθηρημένο πρῶην κληρικό τῆς Ἐκκλησίας μας (π. Νήφωνα) γιά νά γίνει φανερό σέ ὅλους πού ἀποσκοπεῖ ἡ συκοφαντική αὐτή ἐκστρατεία κατά τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ θέση τῆς Ἐκκλησίας μας ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου εἶναι ξεκάθαρη καί φαίνεται ἀπό τά ἐπίσημα κείμενα καί τίς ἐγκυκλίους πού κατά καιρούς ἔχει κυκλοφορήσει. Ὅποιοι λοιπόν ἔχει νοῦ καί κρίση ἀπ' αὐτά τά ἐπίσημα κείμενα τῆς Ἐκκλησίας μας θά μάθει τήν ἐπίσημη θέση μας καί ὅχι φυσικά ἀπό τήν ὀψιμη ζηλώτρια.

Προσχώρησις Κληρικοῦ

Ὁ αἰδεσιμότατος ἱερεὺς π. Δημήτριος Ζέρβας, ἐφημέριος μέχρι πρότινος στόν Ἱερό Ναό Χαραυγῆς, Μεσσηνίας ἔγγαμος καί πατήρ 3 τέκνων, ἐλεγχόμενος ὑπὸ τῆς συνειδήσεως γιά τήν αἵρεση τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, ἀπεκήρυξε τήν κρατοῦσα νεοημερολογιτική ἐκκλησία καί ἐνετάγη στίς τάξεις τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. καί εἰδικότερα στήν Ἱ. Μητρόπολη Ἀχαΐας καί πάσης Πελοποννήσου. Συγχαρητήρια στόν νέο ὁμολογητὴ ἱερέα, ὁ ὁποῖος ἐδυσίασε θέση καί μισθὸ γιά νά σηκώσει τό σταυρὸ τοῦ Κυρίου, ὑπηρετώντας τό μικρὸ ποίμνιο τῶν Γ.Ο.Χ. Καλαμάτας.

Ἀσφαιρα τὰ πυρά τῶν Ἀγιορειτῶν

Ἡ Ἱερά Κοινότης τοῦ Ἁγίου Ὄρους ἀπηύθυνε ἐπιστολή (14/5/1999) πρὸς τόν «Πατριάρχην» κ. Βαρθολομαῖον μέ ἔντονο καί αὐστηρὸ ὕφος, στήν ὁποία ἀναφέρουν μεταξύ τῶν ἄλλων:

«...Ἐλυπήθημεν ὑπερβολικῶς καί ἐταράχθη ἡ συνείδησίς μας. Καί ἡ ἀνησυχία γίνεται ἐντονωτέρα ἀπὸ τὰς καθημερινὰς ἐρωτήσεις τῶν πνευματικῶν μας τέκνων καί τῶν εὐσεβῶν ἐν γένει χριστιανῶν τῶν ἐπισκεπτομένων ἡμᾶς, ἐάν δη-

λονότι οἱ λόγοι τῆς προσφωνήσεως ἐκφράζουν τό φρόνημα τῆς Ἀγίας μας Ἐκκλησίας...».

«Τί νά ἀπαντήσωμεν ὅμως; Πῶς νά δικαιολογήσωμεν τὰ ἀδικαιολόγητα; Πῶς νά πείσωμεν ἑαυτούς καί τὰ τέκνα μας, ὅτι οἱ λόγοι τῆς προσφωνήσεώς Σας ἔχονται τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως καί Παραδόσεως, ὅταν προφανῶς δι' αὐτῶν ἀνατρέπεται ἡ Παράδοσις τῆς Ἐκκλησίας καί προσβάλλεται ἡ Ὁρθόδοξος αὐτοσυνειδησία;

»Πῶς νά θεωρήσωμεν συνάδουσιν πρὸς τήν Ὁρθόδοξον Παράδοσιν τήν ἐκφρασιν: “Ὁφείλομεν ἀπὸ τοῦδε... νά ἀναθεωρήσωμεν τήν τακτικὴν ἡμῶν, νά ἐκκαθάρωμεν τήν παλαιάν ζύμην, νά γίνωμεν νέον φύραμα...”, καί ὅτι “Ἡ μετάνοια ἡμῶν διὰ τό παρελθόν εἶναι ἀπαραίτητος”;

«Πῶς ἀκόμη νά δικαιολογήσωμεν εἰς τήν συνείδησίν μας τόν λόγον τῆς προσφωνήσεως: “Οἱ κληροδοτήσαντες εἰς ἡμᾶς τήν διάσπασιν **προπάτορες ἡμῶν ὑπῆρξαν ἀτυχῇ θύματα τοῦ ἀρχεκάκου ὄψεως** καί εὐρίσκονται ἤδη εἰς χεῖρας τοῦ δικαιοκρίτου Θεοῦ”;

«Πῶς ἐπίσης, θά ἀποδεχθῶμεν τόν λόγον τῆς προσφωνήσεως: “Ἐφ’ ὅσον δηλονότι μία Ἐκκλησία ἀναγνωρίζει ὅτι ἄλλη τις Ἐκκλησία εἶναι ταμειοῦχος τῆς θείας χάριτος καί χορηγὸς τῆς σωτηρίας, ἀποκλείεται... ἡ προσπάθεια ἀποσπάσεως πιστῶν ἀπὸ τῆς μιᾶς καί προσαρτήσεως αὐτῶν εἰς τήν ἑτέραν”;

«Λυπούμεθα καί ἀγωνιοῦμεν διὰ τὰς πανθρησκειακάς συμπροσευχάς, τῶν ὁποίων εἶναι προφανές ὁ συγκρητιστικὸς χαρακτήρ» («Ὁρθ. Τύπος», ἀρ. φ. 1329).

Ὁ κ. Βαρθολομαῖος Ἀρχοντόνης ἀπήντησε μέ ἐξίσου δριμύ ὕφος ἐλέγχοντας τοὺς Ἀγιορεῖτες ἱεροκοινοτικούς γιά ὑποκρισία ἀφοῦ ἐνῶ οἱ ἴδιοι «ἀπὸ τῆς μιᾶς» ἀποδέχονται τὰ ὠραῖα χρήματα τῶν Εὐρωπαίων, «ἀπὸ τήν ἄλλην» τοὺς κατακρίνουν ὡς αἰρετικούς κ.λπ.:

«...νά ἀσχοληθεῖτε ὡς ὑπεύθυνον σῶμα μέ τήν παρεμπόδισιν τῆς ἐκκοσμικεύσεως τοῦ Ἁγίου Ὄρους, τῆς συντελουμένης ἀνατροπῆς τῆς ἀρχαίας ἀσκητικῆς μοναχικῆς παραδόσεως αὐτοῦ, ἥτις πολλοὺς ἀνησυχεῖ καί ἥτις ἐπιτείνεται ὑπὸ τῆς εἰσροῆς εἰς αὐτό **τεραστίων πόρων προερχομένων ἀπὸ τόν καρβανάν τῶν μὴ ὀρθοδόξων χωρῶν τῆς Δύσεως**» («Ὁρθ. Τύπος», ἀρ. φ. 1330).

Δηλαδή, οὔτε λίγο οὔτε πολύ, τοὺς ὑπενθύμι-

σε μέ εὔσχημο τρόπο τό γνωστό ἀπόφθεγμα: «ὅταν τρῶνε δέν μιᾶνε»... Δικαιώθηκε, λοιπόν, πλήρως ἡ τακτική τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἐσφιγμένου ἡ ὁποία δέν ἀποδέχεται τήν εὐρωπαϊκή χρηματοδότηση μέ τά ἐβραϊκά «εὐρώ», γι' αὐτό καί μπορεῖ νά διατηρεῖ πορεία ἐλεύθερη καί ἀνεξάρτητη ἀπό δεσμεύσεις καί ἐξαρτήσεις.

Ἀκόμη ὁ κ. Β. Ἀρχοντῶνης ἀποκαλύπτει ὅτι ὁ ρόλος τῶν μνημονευτῶν Ἀγιορειτῶν εἶναι νά ἀνακαλύπτουν τρόπους νά παρουσιάσουν στούς ἀπλούς πιστούς τά αἰρετικά λόγια τοῦ κ. Βαρθολομαίου ὡς Ὁρθόδοξα καί νά καταπνίγουν ἔτσι τίς ἐξηγεργμένες συνειδήσεις τῶν συντηρητικῶν νεοημερολογιτῶν. Δηλαδή ἀπαιτεῖ ἀπό τούς Ἀγιορεῖτες νά ἐφαρμόζουν φαναριώτικη διπλωματία! Τοῦς ἐλέγχει, λοιπόν, διότι ὄχι μόνο δέν ἐκπληρώνουν σωστά αὐτό τους τό «καθήκον», ἀλλά ἐνισχύουν τίς ἀντιδράσεις κατὰ τῶν οἰκουμενιστικῶν του ἀλμάτων!! Δηλαδή συνιστᾷ πρὸς αὐτούς:

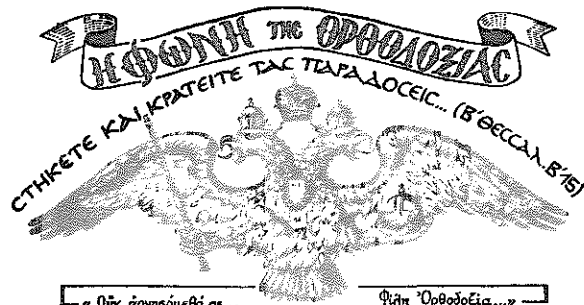
«Ὅπως ἀναζητεῖτε ἐρμηνείας καί κατανοήσεις τῶν λόγων καί τῶν ἐνεργειῶν ἡμῶν συναδούσας πρὸς τό Ὁρθόδοξον Δόγμα καί φρόνημα καί οὐχί ἀντιστρατευομένας πρὸς αὐτό, διότι ἄλλωστε τό πιθανώτερον εἶναι ὅτι ὁ Ὁρθόδοξος Πατριάρχης Ὁρθοδόξως λαλεῖ καί, ἐπομένως, ὡς ὁ λόγος αὐτοῦ προκαλεῖ ἐρωτηματικά, θά πρέπει νά προτιμῶνται ἐκ τῶν πιθανῶν ἐννοιῶν αἱ Ὁρθόδοξοι» («Ὁρθ. Τύπος», ἀρ. φ. 1330).

Δέν γνωρίζομε πῶς θά ἀντιδράσουν περαιτέρω οἱ ἱεροκοινοτικοί. Ἴσως νά παύσουν τίς διαμαρτυρίες μόλις παραλάβουν πρὸς κατανάλωση τήν ἐπόμενη μερίδα «εὐρώ». Ἴσως ὅμως καί νά συνεχίσουν τίς λεκτικές τους διαμαρτυρίες.

Ὅμως τά πυρά αὐτά τῶν Ἀγιορειτῶν εἶναι ἀσφαιρα καί δέν πτοοῦν τόν κ. Βαρθολομαῖο. Μόνο ἓνα μέτρο θά ἀνακόψει ἴσως τήν ξέφρενη πορεία του: ἡ παῦσις τοῦ μνημοσύνου τοῦ ὀνόματος τοῦ ὅπως συνιστοῦν οἱ ἱεροὶ κανόνες (ΛΑ' Ἀποστολικός καί ΙΕ' τῆς ΑΒ' Συνόδου).

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1. Ὅσοι πολεμοῦν τήν Ἐκκλησίαν πολεμοῦν τόν Χριστό ..1
2. Ἡ Ἐξομολόγηση3
3. Ἱερεὺς Ἰωάννης Φλώρος.....5
4. Ἡ συνθήκη Σένγκεν καί τό σφράγισμα τοῦ Ἀντιχρίστου.....7
5. Ἡ Ἀγία Γραφή δέν περιέχει μύθους11
6. Ἡ Ὅσια Συγκλητική.....13
7. Σχολιάζοντας τήν Ἐπικαιρότητα14

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΤΩΝ ΓΙΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ
ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

«ΓΕΝΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ»
Ὁδὸς Κάνιγγος 32, Τ.Κ. 106 82, ΑΘΗΝΑΙ
Τηλ.: 38 28 280 & 38 47 365

ΕΚΔΟΤΗΣ

† Ὁ Ἀρχαῖος ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

† Ὁ Ἀρχαῖος ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

Ἀρχιμ. ΓΕΡΟΝΤΙΟΣ ΛΟΥΔΑΡΟΣ

Ἀρχιμ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ΜΑΝΙΩΤΗΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Ἱερομ. Γρηγόριος Μαρκόπουλος

Συντάσσεται ἀπὸ Ἐπιτροπῇ

Ἐπιστολαί:

Ἱερομ. Γρηγόριον Μαρκόπουλον

Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίας Σκέπης

Ἀγιον Στέφανον Ἀττικῆς

145-65 ΑΘΗΝΑΕ

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Ἐσωτερικοῦ ἐτησίαν δραχ. 1500

Ἐξωτερικοῦ ἐτησίαν δολλάρια 50

Τιμὴ φύλλου δραχ. 100

Συνδρομὲς καὶ ἐμβάσματα

ἀποστέλλονται εἰς τὰ γραφεῖα:

Περιοδικὸν «Φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας»

Ὁδὸς Κάνιγγος 32, Τ.Κ. 106 82 ΑΘΗΝΑΕ

Τὴν εὐθύνη τῶν ἀπόψεων τῶν ἐνυπογράφων
ἄρθρων φέρουν ἀποκλειστικὰ καὶ μόνον οἱ συγγραφεῖς
τῶν καὶ ὄχι ἡ Διεύθυνση τοῦ περιοδικοῦ.

ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ:

ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ Α.Β.Ε.Ε. Τηλ.: 9217 513